No. 169

LEEUWARDER COURANT.

VRYDAG den 30 DECEMBER.

(*NB. Bij deze COURANT, wordt een BYVOEGSEL, gratis uitgegeven.*)

*** De ondergeteekenden, drukkers en uitgevers dezer Courant, adverteeren door deze, aan hunne geëerde begunstigers, dat, voor 1815, de prijzen van abonnement derzelve, en, van het plaatsen van Advertentiën, op denzelfden voet blijven; te weten:

De deelneeming voor één jaar, zal zijn, voor deze stad *negen guldens*, en voor die plaatsen, waar posten geregeld aankomen, *franco*, *elf guldens*, — voor de Advertentiën zal gerekend worden, van *één*, *twee* of *drie* lange doorlopende regels, *achttien stuivers*, en van ieder daarop volgende regel, *zes stuivers*. Geboorte-, Trouw- of Sterfberigten, van *één*, *twee* of *drie* regels, *zestien stuivers*, en voor elken regel daar boven, *drie stuivers*.

Zij moeten *vracht-vrij* aan het adres der Courant-Drukkerij in de Speelmanstraat worden gezonden, en zullen zoo veel mogelijk, op de opgegevene dagen, geplaatst worden; doch, indien dit soms volstrekt ondoenlijk ware, behoudt men zich voor, de belangrijkste, het eerste te plaatsen.

In de Provintie wordt deze Courant uitgegeven, te weten: te Harlingen, bij *M. v. d. Plaats*; te Franeker *de Erven D. Romar*; te Sneek, *H. Miedema*; te Dockum, *de wed. Brouwer*; te Bolsward, *Loijenga*; te Heerenveen, *de wed. Lublink*; te Workum, *Annema*; en te Kollum, bij *J. Ronner*; kunnende bij de bovenstaande uitgevers, ten gemakke der ingezetenen dier steden en daarom liggende plaatsen, alle Advertentiën bezorgd worden.

Dan de groote voorschotten noodzaken de ondergeteekenden, om te bepalen, dat voortaan de betaling der Couranten, alle *drie* maanden *vooruit*, stiptelijk zal moeten geschieden; en dat het beloop voor het plaatsen van Advertentiën, dadelijk naar den afloop van dezelve, zal moeten betaald worden.

De wed. D. R. SMEDING,
En M. KOON.

LEEUWARDEN, *den 29 December*.

Het onderstaand verhaal van de veldtogt naar Moskou, hadden wij reeds voor lange kunnen geplaatst hebben; het kwam ons te belangrijk voor om het vervolgsgewijze mede te deelen, en, de geheele plaatsing, belette ons daartoe telkens de nodige ruimte, evenwel menen wij geene vrijheid te hebben het onze lezers langer te onthouden, en twijffelen niet, of het zal bij allen, hoewel met aandoening en afgrijzen, zoo wegens het gebeurde aan de eene kant, doch daar en tegen aan de andere zijde omtrent de vloeijende stijl des schrijvers, met genoegen ontvangen, en gelezen worden.

DE VELDTOGT VAN RUSLAND.

Uit het werk, getiteld: Rélation circonstanciée de la campagne de Russie, *van den heer* Engène Labaume, *kapitein van het koninklijk fransche korps geographische ingenieurs, schrijver van* l'Histoire abrégée de la république de Vénise; *welken veldtogt hij zelve bijgewoond heeft.*

„Even als mijne krijgsmakkers," dus schrijft de heer *Labaume*, „met de uiterste behoeften worstelende, verkleumd van koude, gekweld door den honger, ter prooi aan alle de afgrijsselijkheden der natuur, bij iederen opgang der zon, onzeker, of ik de laatste ondergaande stralen zien zou, des avonds twijfelende, of ik eenen nieuwen dag zou beleven, schenen zich alle mijne gevoelens te beperken tot de enkele begeerte van te leven, om de gedachtenis van hetgeen ik zag te bewaren. Door die sterke begeerte aangespoord, schreef ik, alle nachten, voor een slecht vuur zittende, bij eene koude van 20 à 22 graden (van *Reaumur*), omgeven van lijken en zieltogenden, en teekende de gebeurtenissen van den dag op." Deze standvastigheid van ziel, deze behoefte, om de gedachtenis van zoo vele rampen te vereeuwigen, is het eenigste niet, hetwelk den schrijver aanbeveelt; men vindt in dit werk eene getrouwe schets van het verheven schouwspel eens volks, dat zijne rijkdommen en steden aan de vlammen ter prooije geeft, om de eer en de onafhankelijkheid te behouden; van dien jammerlijken terugtogt, waarin zoo vele soldaten, door de zaamgezworen elementen overwonnen, als slagtoffers van de onverzadelijke heerschzucht van hun opperhoofd, ellendig omkwamen, waarin zoo vele ongelukkigen, nog meer door de koude, en den hongersnood, dan door het staal, verre van hun vaderland, waarnaar zich alle hunne verlangens uitstrekten, het leven verloren, alsook van het gedrag eens menschen, die de Souvereinen deed beven, en die alleen, in eene slede vlugtende, schandelijk de gene verliet, die voor hem stierven.

De onafhankelijkheid van het vaste land scheen de wijk naar de gewesten van het Noorden genomen te hebben. *Buonaparte* besloot dezelve aldaar te vervolgen. Het geduchtste leger wordt, op zijne bevelen, op de grenzen van Polen, bijeen verzameld. De voorwaarden, door de wijsheid en gematigdheid van Keizer *Alexander* aangeboden, dienen zelve tot voorwendsel van den vijandelijken inval. De Niemen wordt overgetrokken door 400,000 man, waarvan zoo weinigen deszels oevers zouden wederzien. Men trekt voorwaarts op het russische grondgebied; men droomt van niets anders dan van glorie en veroveringen, en reeds doet zich de schaarschheid, die droevige vrucht van het gebrek aan voorziening, die akelige bode der toekomst, gevoelen! Wij zullen niet spreken van de slecht zamenstemmende ontwerpen, welke *Buonaparte* beraamd had tot de herstelling van Polen, noch van die verschrikkelijke gevechten, waarin met zoo veel dapperheid gestreden werd. De Russen, de uitgestrektheid van hun grondgebied en den strengen winter hunner luchtstreken onder het getal hunner magtigste hulpbenden tellende, en getrouw blijvende aan het plan, dat zij zich hadden afgeteekend, trokken voor ons achter uit, en hun marsch scheen slechts berekend, om den onzen te vertragen. Te Smolensk bieden zij wederstand, de Franschen zegepralen; doch de overwinning maakt hen slechts meester van eenen hoop rookend puin. Aldaar werd door de Russen de eerste dier edelmoedige offeranden volbragt, welke hun land moesten behouden, en daar had de veldtogt voor de Franschen moeten eindigen, indien de onbuigzame wil van *Buonaparte* een oogenblik voor de raadgevingen der voorzigtigheid had kunnen zwichten. De glans zijns voorspoeds verblindde hem; het leger trok voorwaarts. De vlakte van Mozaïk ging het tooneel van een' dier verschrikkelijke veldslagen worden, welke meestentijds over het lot der Rijken beslissen. Geduchte retranchementen, door de Russen opgeworpen, waren met vijf honderd stukken geschut bezet; derzelver vuur rigtte eene schrikkelijke verwoesting onder de Franschen aan, wien het echter gelukte dezelve, na eenen allerhevigsten aanval, te bemeesteren.

De beschrijving, welke de heer *Labaume* van dat slagveld doet, kan eenig denkbeeld van deszelfs ijsselijkheid geven: „Op de uitgestrektheid van omtrent eene vierkante mijl, was er schier geene plek gronds, die niet met gesneuvelden of gekwetsten bedekt was; men zag geheele bergen van lijken op deze vlakte, en de weinige plaatsen, waar er geene lagen, waren met gebroken wapenen, lansen, kasketten, curassen, of met kogels, zoo talrijk als den hagel na een hevig onweder, overdekt; doch het ijsselijkste om te zien waren de holle wegen: bijna alle de gekwetsten waren er, door een natuurlijk instinct, heen gekropen, om er nieuwe slagen te ontwijken; aldaar lagen die rampzaligen op elkander, zwemmende in hun bloed, verschrikkelijk kermende, en den dood ter hulpe roepende, welke een einde aan hunne verschrikkelijke pijnen moest maken." Toen het leger, twee maanden daarna, in doodsche stilte en wanorde, deze vlakte weder overtrok, welke de getuige van zoo vele smarten en zoo veel dapperheid geweest was; toen het van alle kanten niet dan doodsbeenderen, door de honden afgeknaagd en den vogelen ter prooi, ontdekte, hoorde het eensklaps een klagend geroep en jammerlijk gekerm, welke zich uit het midden dier afgrijsselijke overblijfsels verhieven; een verminkt onkenbaar man verscheen, en smeekte om medeijden; die ongelukkige, alleen in het midden van lijken gelaten, op zijne beide geknusde beenen voortsukkelende, had van kruiden, boomwortelen en eenige stukken broods, welke hij bij zijne stervende makkers gevonden had, geleefd. Het paardenvleesch had, zeide hij, zijne wonden doen toegaan, zoo goed als de beste geneesmiddelen hadden kunnen doen, en nu hoopte hij nog zijn vaderland te zullen wederzien en de tranen van zijn huisgezin te droogen.

Reeds in de eerste oogenblikken van dezen slag, had de russische generaal eene fout begaan, welke al de dapperheid zijner troepen niet kon herstellen; nogtans trokken zij in goede orde af. De troon werd niet aan het wankelen gebragt door het verlies van eenen veldslag. Er werden nieuwe provintiën overmeesterd; het vuur verteerde eenige gebouwen meer; doch het geheele vaderland was te veld getogen, en de natie vulde de opene gelederen van de armée weder aan.

Ondertusschen trokken de Franschen met snelle schreden naar Moskou, en, iederen dag, leden zij aanmerkelijke verliezen; de steden en gehuchten, welke zij doortrokken, waren door de vlammen vernield; dan eens vonden zij de straten derzelve met gesneuvelden en stervenden bezaaid; dan weder kondigde hun eene schrikkelijke stilte aan, dat alles in het rond verlaten was. De vaderlandsliefde en eene edelmoedige geestdrijverij boden hun, bij elke schrede, wederstand en vervulden hen met eenen angst, welken zij te vergeefs zochten te verdrijven. Somtijds vertoonde zich iemand voor hunne bataillons, met eenen dolk in de hand en verwilderde oogen, en riep, vol wanhoop en schuimbekkende van woede, uit: „Wij hebben geene altaren meer; ons rijk is verguisd; ontneemt mij het leven; hetzelve is mij hatelijk;" en zijnen dolk ontigtende, wierp hij zich in het midden der gelederen, en viel onder de bajonetten der soldaten. Eindelijk vertoonde zich Moskou in de verte; eene doodsche stilte heerschte rondom de muren der stad; eene woestenij omringde dezelve; geen enkel bewoner vertoonde zich op het veld; geen enkel gedruisch of geschreeuw werd in deze ontzaggelijke eenzaamheid gehoord; een dikke rook steeg reeds bij de prachtige koepels op, die van goud en zilver glinsterden. Het leger trok voorwaarts met eene zekere angstvalligheid; het drong die heilige muren met vrees binnen. deszelfs marsch had iets akeligs en doodsch; lange en verlatene straten openden zich voor hetzelve; het bevond er zich alleen. De onversaagdste gemoederen waren getroffen door deze eenzaamheid; men sneldde in de paleizen en in de kerken; doch men vond in de eene niet dan kinderen, grijsaards en verminkte soldaten; in de andere waren de altaren nog versierd, als tot eenen feestdag; duizend toortsen, nog brandende ter eere van den heiligen beschermer des vaderlands, getuigden, dat de vrome Moskoviten, tot op het oogenblik van hun vertrek, niet opgehouden hadden hem aan te roepen. Deze eerbiedwekkende en godsdienstige toestel maakte het volk, dat overwonnen was, magtig en eerbiedwaardig, en doordrong ons van die ontroering, welke eene groote onregvaardigheid te weeg brengt: wij gingen, te midden dezer schrikverwekkende eenzaamheid, niet dan met beschroomden tred voorwaarts; dikwijls zelfs bleven wij staan, om achter ons te zien; want de verbeelding, verschrikt van onze uitgestrekte verovering, maalde ons overal strikken af; en, op het minste gedruisch, meenden onze ontroerde zinnen het gekletter der wapenen of het geschreeuw der strijdenden te hooren.

(*Het vervolg op de kant dezer Bladzijde.*)

Het innemen van Moskou door de Franschen was het noodwendig gevolg van de overwinning, welke zij, kort te voren, bij de Moskwa behaald hadden; doch hoe weinig evenaarde nu hun intogt in die stad het denkbeeld, dat zij er zich van gemaakt hadden! Hoe zeer waren zij in hunne wenschen bedrogen en in hunne verwachting te leur gesteld! Zij kwamen er den overvloed en den vrede zoeken; en zij vonden er niets dan schaarschheid en gevaar, die meer voor hen te vreezen waren, dan de wisselvalligheden der gevechten. Zij hadden op de onderwerping der overwonnenen gerekend, en de Moskoviten boden hun het voorbeeld aan der deugden van een groot volk, dat, sedert lang, besloten had, alles te verliezen, om ten minste de onafhankelijkheid en de eer te bewaren. Van deze stad, welke de Franschen kwamen in bezit nemen, maakten zich de vlammen, indien men zich dus kan uitdrukken, in hunne plaats meester. Reeds had zich het vuur in de gebouwen van de beurs geopenbaard. Den volgenden dag, stonden de vier hoeken der stad in den brand; een hevige wind voerde brandende brokken hout naar alle kanten. De vlammen, hare woede vervolgende, bereikten weldra de schoonste wijken der stad. In één oogenblik, werden alle die paleizen, welke, wegens de sierlijkheid der bouw-orde en den smaak der meubelen, de bewondering der Franschen tot zich hadden getrokken, onder stroomen vuurs bedolven. De trotsche boogen der voorgevels met basralief en standbeelden versierd, derzelver ondersteuning missende, vielen met gedruisch op de verbrokene pilaren in. De kerken, met ijzeren platen en lood bedekt, storten insgelijks in, en met dezelve die trotsche koepels, welke men, nog daags te voren, van goud en zilver had zien schitteren. Het toomelooze gemeen, uit hunne verwoeste woningen vliegende, liep langs de straten, uitroepende: *dat het beter was te sterven, dan het vaderland en den godsdienst te overleven.* De hospitalen, waarin meer dan twintig duizend gekwetsten waren, geraakte ook weldra in den brand..... Dan dit tooneel is al te verschrikkelijk om te beschrijven. Zulk een schouwspel verbeidde *Buonaparte* te Moskou: het was zijns waardig, doch het kon zijne woede niet bedaren, hem niet éénen traan ontrukken.

En, hoe zou men de dolle beweging kunnen afschilderen, welke er ontstond, toen het plunderen in de gansche uitgestrektheid dezer zoo groote stad geoorloofd werd? De soldaten, de marketentsters, de boeven en de ontuchtige vrouwen, de straten doorloopende, stormden in de verlaten paleizen en rukten er alles uit, wat hunne begeerlijkheid streelen kon. Sommigen bedekten zich met stoffen van goud en zilver geweven; anderen hingen de kostbaarste bonten over hunne schouders; velen kleedden zich met vrouwen- en kinder-pelssen; de boeven zelve bedekten hunne lompen onder hofkleederen. De overigen in menigte naar de kelders stroomende, stieten er de deuren van open, en voerden, na de kostbaarste wijnen gedronken te hebben, met wankelenden tred, een' onberekenbaren buit mede.

Napoleon zich niet meer veilig achtende in eene stad, wier geheele verdelging onvermijdelijk scheen, verliet het Kremlin, waar hij zich gevestigd had, nog tegen den avond van dienzelfden dag, en begaf zich met zijn gevolg naar het kasteel van Peterskoe, op eenige mijlen afstands. Terzelfder tijd, kregen de generaals order, om Moskou te verlaten. Toen steeg de losbandigheid ten top; de soldaten, niet meer weerhouden door de vrees, welke de tegenwoordigheid hunner opperhoofden hun altijd inboezemt, gaven zich aan alle bedenkelijke buitensporigheden over.

Adeldom, noch jeugd, noch de tranen der schoon-

(*Het vervolg op bladzijde twee.*)

heid werden geëerbiedigd. De duisternis des nachts, toowel verre van de jammeren van dit schrikbarend tooneel te verbergen, diende slechts om den brand ijsselijker te maken, welke zich van het Noorden naar het Zuiden uitstrekte. Doch niets evenaarde den schrik waarmede iedere hart vervuld was, en welke nog vermeerderd werd door het geschreeuw der ongelukkigen, die vermoord werden, of door de tranen der jonge dochters, die aan de trillende boezems harer moeders de vlugt namen, en wier vergeefsche pogingen slechts dienden, om de woede harer beulen te ontvlammen. Bij dit afgrijsselijk gekerm voegde zich het gehuil der honden, welke, volgens het gebruik te Moskou, aan de poorten der paleizen gekefend liggende, de vlam, die hen omringde niet konden ontkomen.

De oogen, van deze tooneelen van verwoesting en bloedbad afwendende, en die op de legerplaats, waarheen de Franschen de wijk genomen hadden, slaande, deden zich aldaar de vreemdste vertooningen op. De meeste soldaten hadden, om zich tegen de guurheid van het weer te beschutten, zich met de kleederen omhangen, welke weleer te Moskou gedragen waren. Dus zag men, in het fransche kamp, soldaten wandelen, op zijn tartaarsch, kozaksch en chineesch gekleed; de een droeg eene poolsche muts, de andere de hooge muts der Perzianen, Baskiers en Kalmukken. Iedere soldaat, in koopman veranderd, verkocht, vóor een' geringen prijs, de kostbare voorwerpen, welke hij met overvloed uit de plundering van Moskou had weggevoerd, en op het land gelegerd, en aan de guurheid van het weer blootgesteld, at hij uit porseleinen schotels, dronk hij uit zilveren bekers, en bezat hij alles, wat de weelde het rijkste en sierlijkste voor de gerieffelijkheden des levens heeft uitgevonden.

Ondertusschen was het geweld der vlammen een weinig bedaard; men kwam weder in de stad, alwaar verscheiden gebouwen, nog te midden der puinen, waren blijven staan. Doch de toestand der Franschen werd er van dag tot dag hagchelijker. Te vergeefs voedde *Napoleon* de hoop van het volk door proclamatiën over te halen, of den storm door bedriegelijke onderhandelingen af te weren. De levensmiddelen begonnen te ontbreken; de winter naderde; het gebrek werd groot en het misnoegen algemeen. Verslapping in de krijgstucht werd reeds onder de troepen bespeurd. De ruiterij van den Koning van Napels, bij Torutine overvallen, leed eene nederlaag. Op die tijding, verdween de hoop op den vrede; dienzelfden avond, werd er order tot het vertrek gegeven.

En hier neemt nu die voor altijd gedenkwaardige aftogt een' aanvang; hier volgen de verschrikkelijkste tooneelen elkander met snelheid op. Woorden schieten hier te kort, om het schouwspel van zoo vele smarten te beschrijven; en hoe zou men dat geduchte leger kunnen afmalen, dat, met buit beladen, door sneeuw en ijs voortmarscherende, alle de elementen had te bestrijden; de wapenen van zich afwierp; zijne rijkdommen, zijne bagage, zijn geschut verliet, door het midden van woestijnen omdoolde; aldaar geheele bataillons, door de koude overvallen, door de vorst verstijfd, achterliet; met onverschilligheid op de slagvelden de verminkte lijken van zijne makkers wederzag; alle de steden, welke aan hetzelve de gastvrijheid schonk, voor deszelfs eigene veiligheid in brand stak; het spoor van deszelfs doortogt door lange rijen lijken achter zich kenmerkte; eindelijk, zonder orde, zonder krijgstucht, vlugtte, terwijl geheele wolken van raven de lucht verduisterden en een akelig geschreeuw gaven, onder het verscheuren der menschelijke krengen.

„ Al wie het fransche leger niet uit Moskou heeft zien trekken," zegt de heer *Labaume*, „ kan slechts een zwak denkbeeld hebben van de grieksche en romeinsche legers, toen zij de puinhopen van Karthago verlieten. Doch zij allen, die, op dat oogenblik, het onze waarnamen, konden de herhaling zien der tooneelen, waarmede *Virgilius* en *Titus Livius* onze harten zoo zeer roeren. Die lange rijen wagens, drie of vier naast elkander, welke zich verscheiden mijlen ver uitstrekten, en beladen waren met onzen onberekenbaren buit, die moskovische boeren, onze bedienden geworden, vertoonden ons de slaven, welke de ouden in hun gevolg mede sleepten. Anderen, vrouwen of meisjes medevoerende, herinnerden aan die krijgslieden, aan wie gevangenen ten deel gevallen waren. Eindelijk werd de togt van het leger glorierijk gesloten door verscheiden caissons, met zeegeteekens vervuld, waarin zich turksche en perziaansche vaandels, van de gewelven van het paleis der Czars afgenomen, en vooral het vermaarde kruis van St. Iwan bevonden."

Doch de zegepralende togt dezer troepen moest weldra in eenen lijktogt veranderen. De compagne der Franschen was geëindigd; de Russen maakten zich gereed, om de hunne te beginnen. Een man had zich in zijne trotsche dwaasheid verbeeld, dat voor hem de winter geene vorst, de overwinningen geen perk, de wereld geene grenzen hadden, en deze misdadige verwaandheid heeft aan duizenden het leven gekost. Door den honger, de overmaat van vermoeidheid en de strengheid der luchtstreek ter neer geslagen, door de angsten der wanhoop vervoerd, eenen afgrijsselijken dood ter prooi, vervloekten zij, in hunne laatste oogenblikken, den stichter van zoo vele jammeren.

Er werd eene valsche beweging naar Kalouga gemaakt, om den aftogt, welke naar Smolensk bewerkstelligd moest worden, te beter te maskeren.

Daar de Russen ons geene rust lieten, moest er, bij elke schrede, gevochten worden, en de verbittering was zoo groot, dat er geheele steden door het kanon vernield werden; zoodanig was het lot van de stad Malo-Jarolawitz: de rigting der straten was niet meer te onderkennen dan door de lijken, waarmede dezelve bedekt waren; de huizen maakten slechts eenen hoop rookend puin uit, waarop men verminkte ledematen, half verbrande geraamten en menschenhoofden, door het geschut verpletterd, zag dooreen liggen. Overal dat puin heerschte eene doodsche stilte, welke niet afgebroken werd, dan door de zwakke stemmen van eenige stervende gekwetsten, die hunne zwart berookte en met bloedige wonden bedekte aangezigten, met moeite ophieven. De allerwoeste ziel zou door dit jammerlijk schouwspel bewogen zijn geworden; die van *Buonaparte* werd zulks niet! Hij kon zich slechts niet onthouden zijne verwondering te kennen te geven, over de verbittering, waarmede men gestreden had, en de dapperheid van zoo vele soldaten te prijzen, welke zijne dolzinnigheid ter dood voerde. Dat monster was het leger-korps, waarin de schrijver van dit verhaal diende, een dagreizens vooruit, en deed alles, wat zich op zijnen doortogt bevond, verbranden of vernielen. De gansche weg was door de vlammen, welke uit de in brand gestoken gehuchten en steden oprezen, verlicht. Het gevaar vermeerderde, toen de met buskruid beladen caissons midden door die brandende steden moesten trekken; en zoo groot was de ellende van het leger, dat men dikwijls de soldaten, van koude verkleumd, op de overblijfsels dier steden zag blijven staan, en zich met genoegen nederleggen op de nog warme asch der huizen, die daags te voren, verbrand waren. En niet alleen waren de soldaten, in het gevolg van *Buonaparte*, zoo zeer tot verwoesting geneigd, dat zij op de plaatsen, alwaar de hen volgende korpsen moesten overnachten, alles in brand staken; maar ook deze laatsten verbrandden, op hunne beurt, de weinige huizen, die er nog overig gebleven waren, waardoor zij aan het korps van den prins van Eckmühl, hetwelk de achterhoede uitmaakte, de gelegenheid benam, om onder dak te komen, en zich spijzen aan te schaffen.

De dapperheid der troepen en de tegenwoordigheid van den hertog van Elchingen, redde den een gedeelte van het leger bij Wiasma; doch men begon reeds te bespeuren, dat de soldaten, die krijgstucht grootendeels verloren hadden, waarin hunne meeste kracht gelegen was. Het gebrek aan spijs, vermeerderde dit kwaad; want ook te Doroghobui, alwaar de weinige voorraad, aldaar voorhanden, nog toereikende zou geweest zijn, om vele ongelukkigen bij het leven te behouden, had *Buonaparte* alles doen vernielen. Doroghobui was verbrand, deszelfs magazijnen geplunderd, en de brandewijn stroomde langs de straten, terwijl de rest van het leger, bij gebrek aan sterken drank, omkwam.

De gewapende soldaten, welke er overig waren, den vijand het hoofd moetende bieden, waren aan alle de gestrengheid van het jaargetijde bloot gesteld; terwijl de andere, van hunne korpsen verwijderd, overal werden terug gedreven en zelfs geene plaats in het midden der bivouakken vonden. Men stelle zich nu alverder den toestand van al die ellendelingen voor den geest; men zag hen, door den honger gedreven, naar een paard toeloopen, zoodra het gevallen was, en even als verscheurende honden, er elkander de stukken van betwisten; door lange marschen afgemat, zagen zij niets rondom zich, om zich ter slaap neder te leggen, dan sneeuw; nergens konden zij zitten en rust nemen; van koude verstijfd, liepen zij overal in het rond zonder hout te vinden, en als zij het vonden, zagen zij geene geschikte plaats, om het er op aan brand te steken; want zoodra begon het niet vlam te vatten, of de wind en de vochtige lucht vernietigden de vrucht hunner vermoeijenis, den eenigsten troost in hun ongeluk. Ook zag men hen als beesten opeengepakt, aan den voet van een' beuk of een' den, of onder wagens nederliggen; sommigen rukten boomen uit den grond, of verbrandden met geweld de huizen, waar de officieren zich in bevonden, en, ofschoon van vermoeijing uitgeput, zag men hen echter, overeind, onbewegelijk, den ganschen nacht, rondom die groote brandstapels staan. Want de dampkring, welke, in den beginne, zuiver en helder geweest was, had zich met dikke dampen vervuld; de wind blies met geweld; dwarswolken van sneeuw verblindden de oogen der soldaten, en overdekten het land, hetwelk niets dan eene effen oppervlakte meer vertoonde, waar men te vergeefs eenen weg zocht. De afgrijselijkste nachten werden noch door het bulderen van het geschut gestoord, hetwelk door deze groote woestijn weergalmde. Er was geen enkel oogenblik rust te hopen; de herhaalde aanvallen der Russen en de hoera's der Kozakken dwongen de soldaten, ieder oogenblik, te wapen te loopen en op de sneeuw te blijven waken, alwaar zij, den volgenden dag, verstijfd gevonden werden.

Men had *Buonaparte* in Syrie zien bevel geven, om de verpesten van Jaffa met vergif om te brengen, en op den oever der zee 5000 krijgsgevangenen, die hem tot last waren, dood te schieten; dit waren slechts de voorloopers van nog veel grooter wreedheden; zijne woede moest met zijne tegenspoeden aangroeijen: het leger voerde 3000 krijgsgevangenen, welke te Moskou gemaakt waren, mede; gedurende den weg, had men geen eten om hun te geven, en iederen avond sloot men hen op in eenen engen omtrek, even als het vee. Dáár, aan den honger overgeleverd, mogten zij zich geen oogenblik verwijderen van de soldaten, die hen bewaarden. Dáár zag men hen naakt, stervende van honger, uitgestrekt op den bevroren grond, zonder hulp, zonder uitzigt, elkander verscheuren, en met ééne verschrikkelijke blijdschap het vleesch van hunne van honger gestorven makkers opeten..... Edelmoedige *Alexander*, waarlijk groote Monarch, wien *Buonaparte* eenen barbaar noemde! de puinen uwer steden rooken nog; uw vaderlijk hart wordt verscheurd, bij de herinnering van het kermen dier dapperen, welke elkanders lillende ledematen van een reten; welke wraak zult gij over al die wreedheid nemen? Gij komt voor de muren der hoofdstad van Frankrijk, en deszelfs poorten zich ziende openen, beteugelt gij de woede uwer soldaten, en roept gij uit: „ Eindelijk is dan Parys gered!"

Dan het verhaal onzer jammeren is nog niet ten einde; dit zal dan eerst zijn, wanneer ons leger niet meer bestaan zal. Men komt aan den oever van de Berezina, op dezelfde plaats, alwaar *Karel XII* die rivier was overgetrokken, om tegen Moskou te trekken. De pogingen des vijands konden niet beletten, dat er twee bruggen over dezelve geslagen wierden. Gedurende dien tijd, naderden de troepen onophoudelijk dezen oever; de menigte verdrong elkander. Bleek, vermagerd, met bebloede en half verbrande schapenvachten bedekt, liepen zij, onder het jammerlijkste geschreeuw naar de rivier; sommige poogden, te vergeefs, vuur aan te steken, en bevroren bij den boom, dien zij niet konden aan brand krijgen; anderen rukten elkanderen met woede een stuk paarden vleesch of eenige gedroogde boomwortelen af; men zat ongevoelig op hopen lijken, welke rondom de vuren lagen. *Buonaparte* baande zich een' weg door deze ontelbare menigte met behulp van zijne garde. Weldra kwam de nacht de jammeren vermeerderen, welke het ongeluk niet meer scheen te kunnen vergrooten. De duisternis was allerverschrikkelijkst; de wind dreef eene verstijvende sneeuw in het aangezigt; de officieren deden, hoe vermoeid zij ook waren, niet dan loopen, om niet dood te vriezen; de heuvels en bosschen vertoonden niets dan witte gevaarten; men zag niets duidelijk, dan de noodlottige half bevroren rivier, welker beroerd en zwartachtig water door de vlakte stroomende, zich een' weg baande midden door de ijs-

(Het vervolg op de kant dezer bladzijde.

schotsen, welke zij medevoerde.

Hoe wel er twee bruggen geslagen waren, de eene voor de voertuigen en de andere voor de manschappen, was echter het gedrang zoo groot, dat het volk, in massa op een gepakt bij de Berezina gekomen zijnde, zich niet meer konden bewegen. In weerwil dezer moeijelijkheden, gelukte het nogtans aan diegene, welke te voet waren, om, door lange volharding, over de brug te komen; doch, des morgens omtrent acht uren brak de brug, die voor de wagens bestemd was; waarop de artillerie en bagage naar de andere brug trokken en den overtogt met geweld poogden te bewerkstelligen. Toen ontstond er een verschrikkelijk gevecht tusschen de voetknechten en het paardenvolk, waarbij er velen omkwamen; doch bij het bruggenhoofd werd er nog een veel grooter getal dood gedrongen, en de lijken van menschen en paarden stopten ie toegangen zoo zeer, dat men geheele bergen van dezelve moest overklauteren, om bij de rivier te komen; onder die lijken lagen nog levende menschen, die, met de afgrijsselijkheden des doods worstelende, diegene, welke over hen heen klommen, aangrepen om zich op te rigten; doch deze stieten hen met geweld van zich af, om zich los te maken, en vertrapten hen. Gedurende deze worsteling, kwam de achteraanvolgende menigte, even als een opgestovenen golf, het getal der slagtoffers steeds bedelven en vergrooten.

Te midden dier gruwelijke verwarring, werd het gebulder van het vijandelijk geschut gehoord; weldra waren de toppen der naburige bergen met russische bataillons bedekt, welke onophoudelijk op die ter dood veroordeelde scharen schoten; ieder een wilde het eerste de rivier over; de sterkere wierp den zwakkeren in het water; de bagage en het geschut verpletterden de zieken en gekwetsten; met den sabel in de hand opende men zich een' doortogt; eene dolzinnige woede had zich van alle de gemoederen meester gemaakt. Tot toppunt van jammer raakte de brug aan brand, en men zag de bataillons die de brandende balken overtrokken, in de vlammen verdwijnen, of zich in den stroom werpen.... De pen weigert zoo vele misdaden en gruwelen nader te beschrijven.

Naauwelijks was *Buonaparte* te Smorghoni gekomen, of hij verliet zijn leger, en van alle kanten hoorde men niet dan dit geroep van verontwaardiging: „ Hoe, is het op deze wijze, dat hij diegene verlaat, van wie hij zich den vader noemde? Waar is dan dat genie, hetwelk, op het toppunt van voorspoed, ons vermaande ons lijden geduldig te dragen? Vreest hij, die ons bloed verspilt, met ons te sterven?.... Zal hij ons als het leger van Egypte behandelen, hetwelk hem, na hem wel gediend te hebben, onverschillig werd, van het oogenblik, dat hij, als een verachtelijke wegLooper, zich van het gevaar verwijderd had?

Ondertusschen was er van de Berezina tot Koningsbergen nog een verbazende afstand. Gedurende dien ijsselijken togt bleven de jammeren en ellenden voortduren, en waren altijd van eenige nieuwe omstandigheden verzeld, die er het verschrikkelijke nog van vermeerderden. De soldaten hadden geene menschelijke gedaante meer, en de vijand achtte het beneden zich, om gevangenen te nemen. Sommige hadden het gehoor, andere de spraak verloren, vele waren, uit overmaat van koude en honger, tot eenen staat van onzinnigheid gebragt, waarin zij lijken braadden, om die te verscheuren; ja men zag er eenige zich zelve in de armen en handen bijten; sommige waren zoo zwak, dat zij, geen hout kunnende dragen, of geen' steen voortrollen, op de doode ligchamen hunner broeders gingen zitten, en, met verwarde oogen, onbewegelijk de brandende kolen aanzagen; die kolen weldra uitgaande en deze bleeke schimmen geene kracht meer hebbende om op te staan, vielen naast de gene, waarop zij zaten, neder. Vele, geheel zinneloos zijnde, plaatsten zich om zich te verwarmen, met hunne bloote voeten in het midden der vuren. Eenige vlogen, met een stuiptrekkend gelach, door de vlammen heen, en vergingen, onder een ijsselijk gegil en ver-

(Het vervolg op bladzijde 3)

wringing der ledematen, terwijl andere, even onzinnig, hen volgden, en den dood vonden.

Slegts twintig duizend ongelukkigen, het beklagenswaardige overschot van meer dan vier honderd duizend, ontkwamen het en arriveerden in Koningsbergen.

FRANKFORT, *den 20 December.*

In het officieel dagblad van Napels wordt op gezag, alles wat men van aanmarsch van troepen van Napels naar Urbino en Pezaro, en naar Ancona, langs den weg van Pescara in fransche dagbladen heeft gezegt, voor valsch verklaard, en gezegt, dat de Napolitaansche troepen, zoo in de Marken als in het Koningrijk, de minste beweging niet gemaakt hebben; dat alle de troepen in hunne kwartieren, en de opgemelde landen met Oostenrijksche troepen bezet zijn; dat eene naauwe alliantie de staatkunde en belangen van het Hof van Napels met de staatkunde en belangen van het Weener Hof vereenigt; dat het Napolitaansch leger niet buiten de grenzen, die het bezet, gaan zou, dan ingeval Oostenrijk van den Koning het contingent mogt vragen, hetwelk hij aan hetzelve volgens het traktaat van alliantie geven moet, in geval van oorlog, waar van het thans zeer ver af is. Nog wordt in dat officieel blad voor valsch verklaard het berigt dat Rome en het kasteel van St. Angelo met Napelsche troepen zouden bezet zijn, alzoo er geen één Napolitaansch soldaat, in den geheelen Romeinschen Staat is.

Van den 22sten.

Berigten uit Weenen van goeder hand ontvangen van den 16den dezer, melden het navolgende: „ Men kan de zaken van Europa als vereffend beschouwen. Saxen wordt aan deszelfs wettigen Souverein terug gegeven door de grootmoedigheid van Oostenrijk en de bijstand van Engeland. Oostenrijk staat aan Rusland af Cracau en Sendomir; Rusland staat ten behoeve van Pruissen af van eene bevolking van 1 millioen en 500,000 zielen, en geeft daarenboven aan Oostenrijk terug de Kreits van Ternopol, welke laatstgenoemde Mogendheid bij den vrede van Weenen had verloren. Saxen krijgt alzoo deszelfs vorig grondgebied, op weinige plaatsen na, terug. Oostenrijk behoudt de Zoutmijnen van Wiliczka. Het overige gedeelte van Polen zal den titel van koningrijk voeren.” Hoewel men van deze berigten nog de nadere bevestiging moet verwachten, vinden dezelve, uit aanmerking van de hand, waar van zij komen, hier ter stede veel geloof.

PARYS, *den 19 December.*

Eene zaak, die thans veel opzien maakt, is de schavergoeding, welke men, van lands wege, aan die menigte onzer uitgewekenen geven wil, wier goed in de omwenteling verbeurd verklaard en verkocht is. In den eersten opslag moet deze zaak geheel onuitvoerlijk voorkomen. Zeer te wenschen was zij evenwel, aan den eenen kant, om daardoor omtrent zoo vele terugkeerende familiën eenigzins regtvaardig te zijn en dezelve voor gebrek en wanhoop te bewaren, en aan den anderen kant, om door die regtvaardigheid de gerustheid onder de tegenwoordige eigenaars hunner goederen te doen terugkeeren. Het was de hertog van Tarente, die den moed had, om tot gezegde schavergoeding het eerste voorstel in de kamer der pairs te doen; en eenige dagen later met eene ontwikkeling van zijn voorstel voor den dag te komen, waarin de hertog in de eerste plaats aantoonde, dat er meer dan eene millioen verkoopingen van nationale domeinen hadden plaats gehad; dat er, volgens eene matige berekening van de talrijkheid der familiën, die bij de verkoopen, en bij de in den loop van 25 jaren plaats gehad hebbende verdeelingen der domeinen geïnteresseerd zijn, meer dan 9 millioen menschen kunnen gerekend worden, belang bij de handhaving dier verkoopingen te hebben; dat alzoo de Koning, zijnen scepter over de onherroepelijkheid der nationale verkoopen uitstrekkende, wijs gehandeld, en alles gedaan had, wat het vaderland van zijn hart en van zijne staatkunde verwachten kon; dat daar door nu die verkoopen in vrede, onder de bescherming der wet rusteden; maar dat, voor de rust van Frankrijk, zij nog noodig hadden, om door een ander schild gedekt te worden. De hertog zeide vervolgens, dat men de nationale verkoopingen in twee klassen moest verdeelen, te weten: die der goederen, toebehoorende aan corporatiën, en die der particuliere eigendommen; en hij toonde aan, dat de publieke opinie niets meer te maken had met de eerste, maar alleen met de laatste.

„ De wonderen der Voorzienigheid, zeide hij, die het Rijk der Leliën hebben doen herrijzen, hebben een bijzonder karakter gehecht aan eene talrijke klasse van burgers. Zij komen wederom in ons midden te voorschijn, onder het geleide van ouderdom en ongeluk, het zijn een soort van kruisvaarders, die den heiligen standaart in vreemde landen gevolgd zijn, en ons die lange wisselvalligheden, die stormen, die orkanen verhalen, die hen eindelijk in de haven geworpen hebben, waar zij de hoop verloren hadden van aan te landen. Wie van ons zou zich kunnen weigeren van hun de hand te geven, ten teeken van eeuwige vereeniging? Onze harten zijn bewogen geweest. Indien de hunne meer koud gebleven zijn, moet men zich daaromtrent verwonderen? De terugkomst des Konings, bewaarder van den olijftak des vredes, ging alle onze verwachting te boven. Slechts eene eenige hunner verwachtingen is verwezenlijkt. In waarheid, de eerste hunner wenschen is verhoord; de torens van *St. Louis* hebben zijnen verheven erfgenaam wedergezien. Maar hoe vele veranderingen zijn niet in dat Frankrijk, waarnaar hun hart sedert zoo lang uitging, bewerkstelligd! Hoe vele vernielingen volbragt! Hoe vele gedenkteekeningen verwoest! Hoe vele andere met derzelver overblijfselen opgerigt! Hoe vele voorspoedige droomen op eenen dag in rook verdwenen, na gedurende zoo vele nachten de vertroosting der ballingschap geweest te zijn! Laat ons, mijne heeren, in onze eigene harten nederdalen, om onze naasten te beoordeelen. Plaatsen wij ons, met de gedachte, in den toestand dien ik beschrijve; voegen wij bij de gevoelens, die hij ons mogt inboezemen, die fierheid, gezellin des ongeluks; en, in plaats van te deelen in de klagten van den grooten hoop, over de bejegeningen der broeders die ons terug gegeven zijn, erkennen wij in hen Franschen, aan de kalme belangloosheid van velen hunner, en aan den adeldom hunner houding. Is het voor de publieke rust van belang, dat zij dien veranderen, dan moet men hunne betrekkingen veranderen. Anders zullen geheime en nooit weg te nemen gistingen, onze provintiën eroeren.” De hertog zegt, dat men moet durven den afgrond doen kennen, die zich voor ons opent, dien overstappen, en zich, gewapend met de geheele edelmoedigheid, met alle de krachten der natie, werpen in een vast stelsel van schavergoedingen. Hij vraagt vervolgens, of het mogelijk zij, en zegt van ja. „ Ik heb voegt hij er bij, tot waarborgen het hart des Konings, de onze, die van alle Franschen; en die roem, de eenige die ons overig bleef om te veroveren, die der eensgezindheid tusschen alle burgers, zal het eerste tijdperk kenschetsen van eene regering, waaraan wij reeds de onwaardeerbare weldaad eener staatsregeling te danken hebben.”

De hertog de optelling makende van de in beslag genomen en verkochte domeinen, begroot dezelve op 4000 millioenen, maar zegt, dat daarvan niet meer dan een klein vierde kan beschouwd worden als aan particulieren behoord te hebben; dat van dit vierde een derde moet afgetrokken worden voor de schulden, die op dezelve rusteden en door de koopers afbetaald zijn, en een ander derde voor de opheffingen van beslag, die sedert 23 jaren plaats gehad hebben; zoo dat dan, volgens zijne berekening, de massa van verliezen slechts 300 millioenen bedraagt, en dus, ofschoon enorm voor hen die ze ondergaan hebben, verre is van zoo groot te zijn, als onze verbeelding die moest afschilderen; en om deze schuld af te doen, stelt hij voor, om aan de genen, wier verliezen behoorlijk bewezen zullen zijn, die te vergoeden, door $2\frac{1}{2}$ pCts rentebrieven op den staat, hetwelk dan voor denzelven slechts een jaarlijksche last van $7\frac{1}{2}$ millioen wezen zou. Deze last zou overigens de staat zich wederom rijkelijk vergoed zien, door de meerdere opbrengst van het middel der registratie, daar thans niemand meer staande de revolutie, verbeurd verklaarde goederen koopen durft, en, na dit verzoenend middel, wederom met gerustheid koopen en verkoopen, dezelve zullen kunnen plaats hebben.

De hertog sprak bij deze gelegenheid nog van eene andere schuld, die Frankrijk af te doen had, die der dotatiën aan militairen tusschen de 4000 en 500 franken, welke sedert 2 jaren niet betaald zijn; waardoor vele in den treurigsten toestand verkeeren, en tot welke zaak slecht 3 millioenen zouden vereischt worden.

Ten gevolge van des hertogs voorstel en ontwikkeling ten dezen, is heden eene commissie uit de kamer der pairs vergaderd, om dezelve te onderzoeken, en te delibereren over een, die overeenkomstig, aan den Koning aan te bieden adres.

Van den 22sten.

Monsieur, graaf *van Artois*, is eergisteren, des morgens ten 8 uren van hier naar Sens vertrokken, om aldaar den lijkdienst bij te wonen, welke ter gedachtenis van den Dauphin en de Dauphine van Frankrijk in die stad zal gevierd worden.

Men wil dat het proces, hetwelk tusschen den voormaligen Koning van Holland en deszelfs gemalin hier voor het hof zoude bepleit worden, in der minne zal worden bijgelegd. *Louis Buonaparte*, die zich thans te Rome bevind, had geëischt dat alle zijne goederen, welke hij in Frankrijk had achtergelaten, omverwijld verkocht en dat zijne kinderen hem zouden worden toegezonden; — de gravin van Saint-Leu, hoewel in gemeenschap van goederen met hem getrouwd, had niets tegen den eersten wensch van haar man, maar zij wilde in den tweeden niet toestemmen, uit hoofde dat de opvoeding harer kinderen door deze verplaatsing merkelijk zoude lijden; als ook dat dezelve hierdoor hun regt als fransch burger zouden verliezen, alsmede de andere voordeelen, met welke Z. M. hen wel heeft willen begunstigen.

Bij den aftogt der fransche armée in 1813, was er een fransch officier, die op het oogenblik van den slag bij Hanau veel gouds bij zich had, en vreezende het te zullen verliezen, het in zijne pistolen verborg, en dezelve in de holte van een boom, in een klein boschje, dat door den vijand omcingeld was, verstak. De officier werd ook gevangen genomen en naar Rusland gevoerd. Toen hij nu onlangs terug keerde, verwijderde hij zich bij Hanau, onder het een of ander voorwendsel van de kolom krijgsgevangenen, waarbij hij behoorde, zogt het genoemde boschje op, herkende er den boom en vond er zijn goud onaangeraakt weder.

NYMEGEN, *den 15 December.*

Onze gedeeltelijk geslechte vestingwerken werden, nu eenigen tijd geleden, geïnspecteerd door zijne exc. den generaal *Kraijenhof.* Dit gaf aanleiding tot verschillende gissingen, en dezer dagen verzekerde men elkander stellig, dat onze stedelijke regering bereids aanschrijving ontvangen had, om gemelde werken aan iemand, daartoe bij een besluit van het Gouvernement benoemd, over te geven. Deze stad zou dus weder tot eene vesting worden, en sommige trokken reeds, volgens dit besluit, de grenslijn tusschen de Vereenigde-Nederlanden en Pruissen in onze nabuurschap. Intusschen kunnen wij op goede gronden verzekeren, dat in dezen noch niets zekers bekend, en althans geene zulke aanschrijving ontvangen is. Onze vestingwerking zijn, zeiden wij, gedeeltelijk geslecht. Men begon daarmede ten tijde der voormalige Koninklijke regering, toen dezelve, onder zekere voorwaarden, aan de stad geschonken werden. Sedert onderging het slechten eenige vertraging, en werd geheel gestuit door een decreet van *Napoleon*, die zich nog altijd voor behouden had, in dezen nader te voorzien.

BRUSSEL, *den 21 December.*

Bij een besluit, van den 25sten november, heeft Z. K. H. de Souvereine Vorst der Vereenigde-Nederlanden, overwegende den staat van verscheiden schuldenaars in Belgie, waarin zij door de politieke omstandigheden gebragt zijn, besloten, om, onder zekere bepalingen, brieven van surcheance van exécutie aan dezelve te verleenen.

— De steden Maastricht en Venlo, met derzelver grondgebied, zijn in de Belgische douanen-linie ingelijfd, waarvan de hoofdplaats Mazeik is.

Van den 25sten.

Gisteren avond, hebben de gevolmagtigde ministers van Groot-Brittannie en de Vereenigde-Staten van Amerika, te Gend, een traktaat van vrede gesloten en onderteekend.

Lord *Gambier* en zijne ambtgenooten keeren, eerstdaags, over Ryssel en Calais, naar Londen terug.

AMSTERDAM, *den 24 December.*

De heer Secretaris van Staat voor de financiën, gisteren, alhier uit 's Gravenhage gearriveerd, heeft, op heden, de vergadering van het syndikaat gepresideerd, en te dier gelegenheid belangrijke communicatiën gegeven, nopens de instandhouding der fondsen, aan deze weldadige instelling verzekerd, en derzelver emploi tot de meest spoedige afbetaling der houders van deszelfs papier.

De heer *T. A. van Iddekinge*, benoemd tot lid van het syndikaat, in plaats van wijlen den heer *D. M. van Gelder de Neufville*, heeft in deze vergadering zitting genomen.

Onverminderd de reguliere voortzetting der rentbetaling, zullen geheel de 5de serie en de helft der 6de se-

Het vervolg op de kant dezer bladzijde.)

rie van de bons van het syndikaat, in het jaar 1815, op de gewone wijze worden afbetaald.

De eerste trekking der bons van de 5de serie, ten getalle van duizend stuks, losbaar in januarij aanstaande, zal, in het openbaar, ten overstaan van gecommitteerden uit het syndikaat, geschieden, in het lokaal van de financiën, op woensdag den 28sten dezer, des middags ten twaalf uren.

Op den 22sten dezer, zijn uit Texel naar zee gezeild de volgende 's Lands schepen van oorlog, onder bevel van den schout-bij-nacht *Tulleken*, welke zich aan boord bevind van het schip Zeeland, onder kommando van kapitein *de Man*; Rotterdam, kapt. *Ziervogel*; Yssel, kapt. *van Es*; Dageraad, kapt. *Polders*; Eendragt, kapt. *Warnebeek*, en Havik, kapt. *Toussaint*; hetzelve is naar de middelandsche zee bestemd, en heeft verscheide koopvaardijschepen onder zijn konvooij genomen.

BEURS-PRIJS DER EFFECTEN.

Amsterdam, den 27 December 1814.

Holland, Werkelijke Schuld	$2\frac{1}{2}$ pCt.	$37\frac{1}{4}$	à	$37\frac{3}{4}$
——— Uitgestelde Schuld		$3\frac{3}{4}$	à	$3\frac{7}{8}$
——— Domein-rescriptien	4		à	
——— Bons van het Syndikaat				
5de serie	6	$97\frac{1}{4}$	à	$97\frac{1}{2}$
Dito . . 6de serie	5	96	à	$96\frac{1}{2}$
Dito . . 7de serie	5	92	à	93
Dito . . 8ste serie	5	$91\frac{1}{2}$	à	92

(Het vervolg op pag. 4.)

Engeland, geconsolideerde	3	68¾ à	Certific., bij *Goll en Comp.*	2½	22¼ à 23¼
Rusland, bij *Hope en Comp.*	5	61 à 62	Italiën Monte Napoléon	5	40¾ à 41¾
Dito Coupons		62¾ à 63¼	Napelsche Certificaten	5	45¾ à 46
Pruissen, bij de wed. *Uberf. en Serr.*	5	91¾ à 92	Zweden, bij *Hogguer en Hasselgr.*	5	41 à 43
Spanje, neg. bij *Hope en Comp.* 1807	5½	31 à 31¼	Dito Coupons		29¾ à 30¼
Dito Coupons		12 à 12¼	Amerika, bij *Hope en Comp.*	5½	88¼ à 91
Weener bank bij *Goll en Comp.*	6	à	—— bij *Staphorst*	5½	à
—— dito	4	à			

AANMERKINGEN. —— In de twee Advertentien van mr. B. HAGA, te Sneek, zie het Byvoegzel, bladz. 2, boven aan, staat: VOORLOPIGE TOESCHATTING, moet zyn: DEFINITIVE TOESCHATTING. —— Voorts het Boelgoed van Rapenburg, onder Huizum, door den notaris J. C. BERGSMA Jz., zie hetzelfde Byvoegzel, bladz. 1, op de kant, staat: op ZATURDAG den 31sten DECEMBER 1814, moet zyn: op ZATURDAG den 21sten JANUARY 1815.

BURGEMEESTEREN DER STAD LEEUWARDEN hiertoe gequalificeerd, by aanschryving van den heere GOUVERNEUR dezer Provintie, in dato den 22sten juny 1814, ten gevolge van een Besluit van ZYNE KONINKLYKE HOOGHEID, van den 11den bevorens, maken bekend, dat de verschenen Renten der Kapitalen op de BANK VAN LEENING te Leeuwarden geäffecteerd, tot en met ultimo DECEMBER 1814 zullen worden aangezuiverd, ten huize van den Cassier *C. POSTHUMUS*, in de Heerestraat, welke met de betaling derzelve zal beginnen op den 2den JANUARY 1815, van des morgens 9 tot 12 uren.

LEEUWARDEN, den 29 december 1814.

Burgemeesteren voornoemd,
De President Burgemeester,
B E R NH. B U M A.

DE SCHOUT VAN DE GEMEENTE ALMENUM inviteerd, alle Eigenaren, Vruchtgebruikers, Huurders of Zaakgelastigden, welke LANDERYEN gelegen hebben binnen deze Gemeente, en buiten dezelve woonachtig zyn, om hunne belangen, omtrent het opmaken van het Relevé der Landeryen in deze Gemeente, aan den RAAD VAN ZETTING op te geven, op WOENSDAG den 4den JANUARY 1815, in het Huis der Gemeente te Almenum, of by schriftelyke memorie, dezelve, voor of op gedachte dato, vrachtvry aan onzen griffier *U. P. DRAISMA*, te Achlum, in te zenden.

ALMENUM, den 24 december 1814.

De Schout voornoemd,
T. W A S S E N A A R.

DE SCHOUT DER GEMEENTE BERLIKUM maakt, by deze, aan de Eigenaars, Vruchtgebruikers, Huurders en Zaakgelastigden van LANDERYEN, binnen de Gemeente gelegen, bekend:

Dat de RAAD VAN ZETTING, in het Huis der Gemeente, te Berlikum, zal vaceren, tot het opmaken van een nieuw Relevé van de ongebouwde Eigendommen, tegen WOENSDAG den 4den JANUARY 1815, voor Schingen, Slappeterp en het Kl. Anjum, en op DONDERDAG en ZATURDAG den 5 en 7den daaraanvolgende, wegens Berlikum en Wier, ten einde de belanghebbende in de gelegenheid te stellen, om de RAAD de noodige elucidatie en opgave te doen.

BERLIKUM, den 29 december 1814.

De Schout voornoemd,
T. W. D Y K S T R A.

DE RAAD VAN ZETTING IN DE GEMEENTE HASKE, belast met eene nieuwe opneming en tauxatie der Landen in hare Gemeente gelegen, roept dien ten gevolge op, de Eigenaars, Vruchtgebruikers, Huurders of Zaakgelastigden van LANDERYEN in gezegde Gemeente liggende, om hunne belangens deswegens aan den RAAD op te geven, welke ten gemelden einde op het Huis der Gemeente van Haske zal vaceren, voor de Landeryen gelegen:

In den dorpe NYEHASKE, op DINGSDAG en WOENSDAG den 3 en 4den JANUARY 1815.
In den dorpe OUDEHASKE, op DONDERDAG, VRYDAG en ZATURDAG den 5, 6 en 7den van dezelfde maand.
In den dorpe HASKERHORNE, op MAANDAG den 9den daaraanvolgende.

HASKE, den 26 december 1814.

De President der Raad,
H. D A L M O L E N.

NB. NB. NB. De notaris F. T. POSTHUMUSZ, in dezen benoemd door de Regtbank van eerste Instantie, zitting houdende te Heerenveen, zal, op WOENSDAG den 4den JANUARY 1815, des namiddags ten 2 uren, ten huize van *GERBEN DOUWES STIEMSTRA*, kastelein te Gordyk, in het openbaar, presenteren te verkoopen:

De gerechte helfte, van ongeveer drie mad uitmuntend KLYNLAND, gelegen in de Wynje-Akkers, onder Terwispel; hebbende ten Oosten, Westen en Zuiden *S. J. Valk*, en ten Noorden de Weg.

Toebehoorende aan *Jelle*, *Lammert* en *Froukjen Jogchems*, allen zonder bedryf, minderjarige kinderen van *Jogchem Jelles*, en zullen worden verkocht, ten verzoeke van *Mettie Lammerts*, als moeder en voogdesse over de minderjarigen, by haar inwonende, thans te Rottevalle; en in bywezen van *Douwe Joukes Hoffstra*, veenbaas, te Langezwaag, als toeziende voogd.

Kunnende de memorie van lasten, gezien worden ten kantore van den notaris voornoemd, te Beetsterzwaag.

DEZELFDE NOTARIS zal, ten zelfden tyd en plaatze, publiek, by stryk- en verhooggeld, presenteren te verkoopen:

I. De gerechte helfte van ongeveer drie mad uitmuntend KLYNLAND, te Terwispel, in de Wynje-Akkers; mandelig met *Jogchem Jelles* erven.
II. Ongeveer 1½ mad dito KLYNLAND, gelegen mede aldaar.
III. Eene HIEMINGE, met BOOMEN en PLANTAGIE cum annexis, gelegen aldaar.
IV. Ongeveer 1½ mad zoo vergraven als onvergraven KLYNLAND, aldaar. En
V. Eene HUIZINGE en HOVINGE, met BOOMEN en PLANTAGIE cum annexis, met no. 65, aldaar; by *S. J. Valk* zelfs in gebruik.

Waar van de conditien ten zelfden kantore zyn te vernemen.

DEZELFDE NOTARIS zal, op denzelfden tyd en plaats, publiek, by stryk- en verhooggeld, presenteren te verkoopen:

I. Eene HUIZINGE, met ruim Voorhuis, Kamer, Achterhuis en Bleekveld, met no. 2, te Gordyk; wordende by *H. G. Doctor* bewoond.
II. Eene KAMER en SCHUURKE, aldaar; by denzelven in gebruik.

Beiden MEI 1815 te aanvaarden.

Waar van de condities by denzelfden notaris zyn te vernemen.

De notaris BAVIUS en de old deurwaarder HAANTJE WYGERSMA, in qlt. als Executeuren Testamentair van wylen mejuffrouw *Catharina de Vries*, in tyden weduwe van de old koopman *Pieter Vlietstra*, gedenken, op VRYDAG den 30sten DECEMBER 1814, des avonds ten zes uren precies, ten huize van *FOKKE POSTHUMUS*, kastelein in de herberg 's Lands Welvaren, op den Wirdumerdyk, te Leeuwarden, ten overstaan van den notaris J. C. KUTSCH, by de definitive adjudicatie, te verkoopen:

Eene voortreffelyke Heeren DWARS-HUIZINGE en HOVING cum annexis, staande en gelegen op de Grachtswal, by genoemde Stad, by de overledene met der dood ontruimd, gequoteerd letter L, no. 24. Waarop slechts geboden is f 3738 - 0 - 0.

De procureur BAUKE FABER, zal, ten overstaan van mr. J. J. WIERSMA, openbaar notaris te Sneek, op WOENSDAG den 4den JANUARY 1815, des avonds ten 6 uren, in den Witten Arend, te Sneek, by den finalen palmslag verkoopen:

Eene kapitale, extra wel ter neeringstaande, welbetimmerde en tot veelerhande negotie zeer geschikte HUIZINGE, ruime ERF en ACHTER-HUIZINGE cum annexis, staande en gelegen op Leeuwenburg, binnen Sneek; by den koopman *J. A. Fryda*, als huurder bewoond, voor een jaarlyksche huur van 250 caroli guldens, kunnende den 12den MEI 1815, vry van huringe worden aangevaard; zynde op deze kapitale Huizinge maar slechts geboden eene somme van 2900 caroli guldens.

De notaris W. STEENBEEK, te Heeg, als daartoe benoemd by vonnis van de Regtbank ter eerster Instantie, residerende te Sneek, zal, op WOENSDAG den 18den JANUARY 1815, des namiddags ten drie uren, ten huize van *JACOBUS HOMANS*, kastelein te Heeg, by de provisionele toewyzing, publiek, presenteren te verkoopen:

Eene uitmuntende ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE en SCHUUR, BOOMEN en PLANTAGIE, sampt WATERMOLEN cum annexis, staande en gelegen te Heeg, en aldaar gequoteerd met no. 123, groot in het geheel 72½ pondematen.

Deze Vastigheden behooren aan de minderjarige kinderen van *Jacob Arjens van Sluis*, by wylen zyn huisvrouw *Akke Sybes*, in echte verwekt.

De verkoop geschied ten verzoeke van *Jacob Arjens van Sluis*, in qualiteit als vader en voogd over gemelde zyne minderjarige kinderen, in tegenwoordigheid van de toeziende voogd *Anne Annes Visser, junior*. — Op voorafgaande waardering en condition, die inmiddels zyn te vernemen by den notaris voornoemd.

De notaris mr. E. E. WIELINGA VAN SCHELTINGA, te Leeuwarden, gedenkt, op ZATURDAG den 14den JANUARY 1815, by de provisionele, en den 21sten DITO, by den finalen palmslag, telkens des namiddags ten één uur, ten huize van de weduwe *JELLE FEIKES*, te Oudkerk, te verkoopen:

Eene ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHUURE, HOVINGE, BOOMEN en PLANTAGIE, groot naar naam en sam 53 pondematen zoo BOUW- als GREIDLANDEN, staande en gelegen te Roodkerk; by *Bauke Johannes Bonsma en Vrouw*, als eigenaars in gebruik, ST. PETRI en den 12den MEI 1815 vry van huringe te aanvaarden, en zulks in perceelen.

Condition zyn inmiddels te vernemen ten kantore van opgenoemden notaris, te Leeuwarden.

ISAAC TELTING, openbaar notaris te Franeker, zal, op DONDERDAGEN den 12den JANUARY 1815, by de beschryving, en den 26sten DITO, by den palmslag, telkens des namiddags ten twee uren, in de Herberg het Wagentje, binnen Franeker, by stryk- en opbotsgeld verkoopen:

Een HUIZING, SCHUUR en HORNLEGER, liggende voor 3 pondematen, gelegen onder den dorpe Boer, gequoteerd no. 12; benevens 9 pondematen uitmuntend BOUWLAND, mede onder den dorpe Boer, gelegen in vyf stukken, breder by billetten te specificeeren; alles by *Harmen Heins en Vrouw*, als eigenaars in gebruik.

NOG ZAL DEZELFDE NOTARIS, op tyd en plaats voornoemd, verhuren, voor den tyd van VYF aaneenvolgende jaren:

5½ Pondematen WEIDLAND en 3½ pondematen BOUWLAND, mede onder Boer gelegen, en by *Harmen Heins en Vrouw*, als eigenaars in gebruik.

De notaris E. VAN LOON zal, op MAANDAG den 9den JANUARY 1815, by de provisionele, en den 23sten DATO, by de finale toewyzinge, telkens des namiddags ten twee uren, in de Herberg te St. Jacob, by strykgeld verkoopen:

De helft in eene HUIZINGE, SCHUURE, HOVINGE en HORNLEGER, benevens zes en een-vierde morgen best GUARDENIERS-LAND, staande en gelegen in de Hoven, onder St. Jacobi-Parochie; by *Bendert Jobs Wasfenaar* cum uxore, als eigenaars in gebruik, PETRI en MEI 1815 vry te aanvaarden, en zulks in perceelen, by de billetten omschreven.

)o( )o( )o(MEN presenteert by besloten briefjes, voor den tyd van VYF jaren, te verhuren:

Eene ZATHE en LANDEN, groot naar naam en sam 66 pondematen, waar onder 8½ pondematen BOUWLAND, gelegen onder het dorp Kondum; waarvan de condities te zien zyn by den heer *T. WIGGERTS*, op Gelsmadammen, waar ook de briefjes voor den 15den JANUARY 1815, moeten bezorgd worden.

PUBLIEKE VERHURING.

De notaris BERGSMA zal, op ZATURDAG den 21sten JANUARY 1815, des morgens ten 11 uren, op Rapenburg, onder Huizum, voor ZEVEN achtereenvolgende jaren, in te gaan PETRI en MEI 1815, verhuren:

De voormalige TUINEN, enz., van Rapenburg, tot GUARDENIERS-LAND; alles breder by billetten en op condition, by hem notaris te vernemen.

§ § § AL wie iets te pretenderen heeft, of verschuldigd is aan den Boedel, nagelaten door JAN ALBERTS KROL, in leven meester timmerman en opziender van 's Lands Werken, tot Gerkesklooster, gelieve daarvan opgave te doen, voor den eersten FEBRUARY 1815, aan *JELLE POPS GROENEVELD*, op het Stroobos.

MET VEREISCHTE PERMISSIE

DANS-PARTY:

OP de STADS SCHUTTERS DOELE, den eersten JANUARY 1815, des avonds ten tien uren; de Entré is voor een Heer en Dame en een Heer alleen, één Gulden; er zal voor goed Muzyk en Bediening gezorgd worden.

§ § § ALzoo de Posten van HUISVADER en HUISMOEDER, in het Diakonie-Huis, binnen Leeuwarden, op aanstaande MEI komen te vaceren, zoo worden daartoe uitgenoodigd, echtelieden, lidmaten van den Hervormden Godsdienst zynde, en geen Kinderen tot hun last hebbende, voorzien van attestatien van onbesproken wandel, om zich voor den 1sten FEBRUARY 1815, te vervoegen by een der ondergeteekenden, ter bekoming van de nodige inlichting.

J. R I E N S T R A, H. J. B U Y S,
Regenten van het Huis voornoemd.

§ § § DE ondergeteekende, brengt ter kennis van hare begunstigers, dat zy provisioneel voornemens is, tegens contante betaling, in deszelfs YZERKRAMERS-WINKEL te continueeren. Iemand intusschen genegen zynde dezelve op tauxatie over te nemen, gelieve zich alsdan ten haren huize, lett. E, no. 72 aantemelden.

LEEUWARDEN, den 29 december 1814.

J. VAN H A L L U M,
wed. J A C S. L I N T.

)o( )o( )o(TWEE à DRIE KOPERSLAGERS KNECHTS, geheel of ten deele hun werk verstaande, en genegen zynde tegen een aanzienlyk Dagloon, onder belofte van een grondig onderwys van den ondergeteekende, te werken, vervoege zich in persoon of brieven franco, by

E. LEENSMA, mr. koperslager, te Leeuwarden.

)o( )o( )o(DE weduwe WESSEL JANS, in het Ruiters-kwartier, in de Rookam, te Leeuwarden, is van voornemens, deze Winter, zoo lang het bevroren Water is, alle Weeken, een reis te doen met de WAGEN naar ZWOL; zoo iemand zich van die Wagen gelieft te bedienen, vervoege zich ten huize van bovengemelde weduwe, alle WOENSDAGS, des morgens ten 6 uren.

§ § § EEn VARENSGEZEL van een zedig karacter, de vereischte bekwaamheid bezittende, om als Schipper te kunnen ageeren op het TJALKSCHIP, genaamd *DE JONGE AUKE*, thans liggende te Ylst, en genegen zynde zich als zoodanig te verhuren tegen aanstaande jaar 1815, vervoege zich hoe eerder hoe liever by de weduwe van *WILLEM AUKES de VIEFDE*, aldaar, die een behoorlyke beloning aan dezulke wil beloven.

)o( )o( )o(MET consent van den SCHOUT van de Gemeente Jorwerd, gedenkt de kastelein *JOHANNES HANNEWALT*, op het Weidumer-Hout, te laten VERLOTEN: Een extra vet, zwaar VARKEN, wordende getauxeerd op Zes Honderd Pond, ieder Lot zal zyn 1½ Gulden. De condition zyn by voorn. kastelein te lezen.

Te LEEUWARDEN, by de weduwe D. R. SMEDING en M. KOON.

BYVOEGSEL TOT DE LEEUWARDER COURANT, No. 169.

De SCHOUT van DE GEMEENTE MARRUM convoceert, mits deze, de hervormde voormaals floreenplichtige ingezetenen van de dorpen Marrum en Nykerk, om te compareren op ZATURDAG den 7den JANUARY 1815, 's morgens ten 11 uren precies, in de respective Dorpskerken aldaar, ten einde in ieder dorp een nieuwe KERKVOOGD te nommen, en de Rekeningen van de afgaanden op te nemen, en na welbevinding te sluiten.

MARRUM, den ... december 1814. *De Schout voornoemd,* D. L. BOSCH.

De RAAD VAN ZETTING in de Gemeente Ee, zal vaceren, tot het vervaardigen van een nieuw Relevé, der onbebouwde Eigendommen; als voor Aalzum, op VRYDAG den 30sten dezer, in het Gemeente-Huis; voor Ee, op MAANDAG den 2den JANUARY 1815, in de Herberg te Ee; voor Oostrum, op DONDERDAG daaraanvolgende, in het Gemeente-Huis, en voor Engwierum, op VRYDAG daarna, in de Herberg aldaar; inviterende by deze, alle Eigenaars, Vruchtgebruikers, Huurders of Zaakgelastigden, om hunne belangens op de geprofigeerde dagen aan den RAAD op te geven.

AALZUM, den 24 december 1814. *De President van den Raad voornoemd,* J. VAN ASSEN.

De fungerende VREDE-RECHTER van het kanton Franeker, roept de zoodanige op, welke vermenen ab intestato gerechtigd te zyn, tot de nalatenschap van wylen *JAN TJEERDS*, in het jaar 1813, te Sexbierum overleden, om zich voor den 1sten FEBRUARY 1815, aan te geven ter griffie van voornoemd Vrede-Gerecht, te Franeker.

Op last van den fungerenden Vrede-Rechter voorschreven, S. WYBENGA, *griffier.*

De VENDUMEESTER BY HET DEPARTEMENT VAN DE CONVOOIJEN EN LICENTEN TE HARLINGEN, zal, ten overstaan van den heer COMMISSARIS by voorsz. Departement, op DONDERDAG den 12den JANUARY 1815, des voormiddags ten 10 uren, aldaar, in 's Lands Vendukamer, publiek verkoopen:

640 VUGTEN PLANKEN.
90 DITO RIBBEN.
48 BOS LATTEN.
160 SPARREN.
16 YZERE PLATEN.
3 RAAM-COUZYNS EN GROOTE GLAZEN.
7 KISTEN EN ACHT ZAKKEN THEE.
2 BALEN PEPER.
2 BALEN PIEMENT.
1 KIST REGIE TABAK.
1 ZAK WIT NAAI-GAREN. En

EENIG HOUTWERK, bestaande in Bakjes, Lepels, Nappen, Raspen, Muize-vallen, enz.
MITSGADERS AD OPUS JUS HABENTIUM:
VYFTIG ZAKKEN GROF GERAFFINEERD ZOUT.
Alles twee dagen voor den Verkoopdag te zien.

De notaris ANDREÆ, te Leeuwarden, zal, op MAANDAG den 2den JANUARY 1815, des avonds ten vyf uren, by de definitive toewyzing, ten huize van *JOHANNES ZYLSTRA*, koffyschenker, te Leeuwarden, presenteren publiek by verhooggelden, te verkoopen:

I. Eene groote en fraaije HUIZINGE en TUIN, naby de Weert, te Leeuwarden, in wyk G, no. 45; door nu wylen den old raadsheer mr. *Johan van Idsinga* bewoond geweest, en met de dood ontruimd. Waarop geboden is *f* 10,601 - 0 - 0.

II. Een WAGENHUIS en STALLING, in de Bagynestraat aldaar, in wyk F, no. 388; by *Cornelis van Duyzen* in gebruik. Waarop geboden is *f* 2567 - 0 - 0.

III. Eene HUIZINGE in de Zak, in de Bollemanssteeg aldaar, in wyk F, no. 269; by *Klaas Siebrens* in huur, voor *f* 113 - 0 - 0 's jaars. Waarop geboden is *f* 1279 - 0 - 0.

IV. Eene DITO, in de Bagynestraat aldaar, in wyk F, no. 393; by *Bernardus Vastenhout* cum uxore in huur, voor *f* 50 - 0 - 0 's jaars. Waarop geboden is *f* 778 - 0 - 0. — En

V. Eene DITO, in de Schrans, onder Huizum, no. 119; by *Minse Feddes* cum uxore in huur, voor *f* 40 - 0 - 0 's jaars. Waarop geboden is *f* 1203 - 0 - 0.

Alle perceelen te aanvaarden op den 12den MEI 1815, en breder volgens billetten, die zyn te bekomen by den notaris.

Op bovengemelde dagen zullen nog worden geveild, de volgende STOELEN of ZITPLAATZEN, als: In de Galileër Kerk, no. 213. Waarop geboden is *f* 62 - 0 - 0. In de Groote Kerk, no. 98 A. Waarop geboden is *f* 125 - 0 - 0 No. 3 D. Waarop geboden is *f* 75 - 0 - 0. No. 4 D. Waarop geboden is *f* 75 - 0 - 0. En in de Wester Kerk, no 50. Waarop geboden is *f* 20 - 0 - 0. No. 51. Waarop geboden is *f* 9 - 0 - 0. En no. 52 B. Waarop geboden is *f* 19 - 0 - 0.

De notaris J. C. KUTSCH, te Leeuwarden, zal, op WOENSDAG den 4den JANUARY 1815, des namiddags ten 2 uren, op het Vliet, voor de Huizinge van *F. B. SCHAAFSMA*, mr. molenmaker aldaar, by boelgoed verkoopen: Negentien YPEREN STAMMEN, zeer mooi, dik over het kruis 2¼ voet tot 1½ voet, en lang 14 à 16 voeten, tegens contante betaling.

De openbaar notaris J. C. KUTSCH, te Leeuwarden, zal, ingevolge vonnis van de regtbank ter eerster instantie, residerende te Leeuwarden, op VRYDAG den 13den JANUARY 1815, des namiddags ten 3 uren, ten huize van *FRANS de VRIES*, op den hoek van de Wirdumerdyk, in het openbaar verkoopen:

Zes pondematen uitmuntend GREIDLAND, zeer groot van maat, gelegen op het Oudland onder Jelsum, door *Sipke Fedderiks* als huurder wordende gebruikt, voor 120 guldens in het jaar, PETRI 1815 vry te aanvaarden, belend ten Oosten, de erven *Wopke Tolsma*; ten Zuiden, *Andries Tjeerds*; ten Westen, *Sipke Fedderiks*; en ten Noorden, de Oude Landsweg.

Deze verkoop zal voor een-zesde geschieden, op verzoek van *Grietje Jacobs Dankerts*, weduwe wylen *Willem Broers Terpstra*, tegenwoordig huisvrouw van *Johannes Iedes Oevering*, Kuiper te Oosterwierum, als voogdes over haar kinderen, *Froukje* en *Tryntje Willems Terpstra*, in tegenwoordigheid van *Auke Broers Terpstra*, Grofsmid te Marsum, als toeziende voogd.

De notaris BAVIUS gedenkt, op ZATURDAG den 14den JANUARY 1815, des voormiddags ten 11 uren, in de Oude Herberg, te Tietjerk, publiek, te verkoopen:

I. Drie pondematen KLYNLAND, in de Oude Fenne, by het Zandwad, onder Ryperkerk, zynde onvergraven.
II. Twee mad DITO, gelegen op het Reidveld, onder Roodkerk, genoegzaam onvergraven.
III. Een een-vierde mad DITO, gelegen om den anderen Akker, in een stuk van 2½ mad, op het Zuider-Ruigland, onder Tietjerk.
IV. Twee mad GREIDLAND, gelegen onder Ryperkerk; by *Johannes Jans Schaafsma* in gebruik. En
V. Een pondemate DITO, daar naast; by dezelve in gebruik. —— Breder by geaffigeerde billetten.

De openbare notaris J. D. HANEKAMP VAN HARINXMA, te Leeuwarden, als daartoe door de regtbank ter eerster instantie, residerende te Leeuwarden, benoemd, zal, op VRYDAG den 6den JANUARY 1815, by de provisioneele, en op VRYDAG den 20sten DITO daaraanvolgende by den finalen palmslag, telkens des namiddags ten 2 uren, ten huize van *HARMEN ELZINGA*, kastelein buiten de Wirdumerpoort te Leeuwarden, publiek, by stryk- en verhooggeld presenteren te verkoopen:

Veertien pondematen best GREIDLAND, gelegen onder den dorpe Warga, door wylen *A. C. Braak*, als eigenaar gebruikt; en zulks in drie perceelen:

I. Drie pondematen.
II. Zes pondematen.
III. Vyf pondematen.

Geschiedende deze verkoop, ten verzoeke van *Foekjen Cornelis Braak*, woonachtig te Oosterlittens, voor de eene helft, alsmede ten verzoeke van *Ids Gysberts van Dussem*, huisman, wonende te Goutum, en *Anne Gjalts van der Meer*, huisman, woonachtig te Marsum, in qualiteit als administrators over de minderjarige kinderen van *Dirk Jelles Kingma*, koopman, wonende te Sneek, voor de resterende helfte; zynde deze Landen op St. Petri 1815 vry te aanvaarden.

DEZELFDE NOTARIS, zal op tyd en plaats voorschreven, publiek, by stryk- en verhooggeld, presenteren, te verkoopen:

I. Twee mad best HOOI- en KLYNLAND, gelegen onder Wartena.
II. Een pondemate DITO, aldaar.
III. Een-tweede pondemate, mede aldaar gelegen, mede by voornoemde eigenaars in gebruik geweest; zynde deze landen op St. Petri 1815 vry te aanvaarden.

Nog zal DEZELFDE NOTARIS, ten voorschrevene huize, des avonds ten 5 uren, publiek, by stryk- en verhooggeld, presenteren te verkoopen:

Eene ruime en net bewoonde HUIZINGE en groote TUIN, cum annexis, staande en gelegen op de Gragtswal, by Leeuwarden, gequoteerd letter L, no. 10, op St. Petri en mei 1815 vry te aanvaarden; door mevrouw de wed. *Hubert*, als eigenaarsche bewoond, en op de zitdagen door de gegadigdens te zien.

De openbare notaris J. D. HANEKAMP VAN HARINXMA, te Leeuwarden, zal, op VRYDAG den 30sten DECEMBER 1814, by den finalen palmslag, des namiddags ten 2 uren, ten huize van de wed. *Groenia*, in het Oud Blauwhuis, by Leeuwarden, publiek, by verhooggeld, presenteren te verkoopen:

Vier pondematen uitmuntend BOUWLAND, over hoog en laag gelegen onder den dorpe Britzum, in een stuk van zes pondematen, by *Jippe Ates* te Wyns, als huurder in gebruik, St. Petri 1815 vry te aanvaarden.

De notaris MEBIUS zal, op MAANDAG den 2den JANUARY 1815, des avonds ten vyf uren, ten huize van *A. H. EISINGA*, kastelein te Beetgum, verhuren:

6 Pondematen GUARDENIERS LAND, gelegen aan de Lieuwe Cingel, onder Menaldum.

De notaris MEBIUS zal, op MAANDAG den 2den JANUARY 1815, des morgens ten negen uren, by boelgoed, verkoopen:

Een menigte Elzen KAPHOUT, onder Engelum, Menaldum en Beetgum; alsmede eenige Yperen en Esschen BOOMEN, een voet in de diameter; als ook eenige APPELBOOMEN, op de Plaats by *Klaas Kornelis* weduwe bewoond; onder Engelum te beginnen.

De notaris W. STEENBEEK, te Heeg, presenteert op DINGSDAGEN den derden en zeventienden JANUARY 1815, telkens des namiddags ten twee uren precies, by de beschryving en finale toewyzing, ten huize van *E. DALSMA*, kastelein in den Witten Arend, te Sneek, publiek, by stryk- en verhooggeld, aan den meestbiedenden, te verkoopen:

Eene heerlyke ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHUUR, HOVINGE, met BOOMEN en PLANTAGIE cum annexis, staande en gelegen te Oosterwierum, en aldaar gequoteerd met no. 42, groot in het geheel 40½ pondematen zoo WEID- als HOOILAND; by *Egbert Douwes de Jong* als huurder wordende bewoond en gebruikt, doch op St. PETRI en den 12den MEI 1815 vry van huringe te aanvaarden; en zulks in perceelen, nader by billetten gespecificeerd.

§ § Op MAANDAG den 9den JANUARY 1815, is men voornemens by Boelgoed te verkoopen, ten huize der BANK VAN LEENING, in de Schrans, onder Huizum: Alle de verstane PANDEN, ingebracht in de Maanden AUGUSTUS, SEPTEMBER en OCTOBER 1813.

NB. Wordende by deze gewaarschuwd, dat na VRYDAG den 6den JANUARY, geen Uitlossing ofte Verrentinge dezer GOEDEREN zal kunnen geschieden.

De notarien E. VAN LOON, te St. Anna-Parochie, en H. S. DE WALLE, te Ferwerd, zullen, op ZATURDAG den 31sten DECEMBER 1814, by den provisioneelen en finalen palmslag, ten huize van *F. J. PAPMA*, tapper in het Koffyhuis te Ferwerd, des namiddags ten 2 uren, in het openbaar, by verhooggeld, presenteren te verkoopen:

Eene HUIZINGE en SCHUURE, LYTSHUIS en HORNLEGER, groot ¾ pondematen, gequoteerd met no. 196; benevens 59 pondematen zoo BOUW- als GREIDLANDEN, staande en gelegen onder Ferwerd en Blya, en zulks in 19 perceelen; by billetten nader gespecificeerd.

De notaris L. FABER, te Collum, zal, op WOENSDAG den 4den JANUARY 1815, des namiddags ten één uur, in het Regthuis te Collum, voor den tyd van vyf jaren, verhuren:

Eene florisante en wel ter neringstaande HUIZINGE en HERBERG, *HET REGTHUIS* genaamd, staande in de gebuurte Collum, bestaande in twee beneden Kamers en een Keuken, drie boven Kamers, benevens een ruime Stalling voor Paarden, thans by *Sytze Andries Ferwerda* bewoond, op den 12den MEI 1815 te aanvaarden.

De conditien zyn intusschen by opgemelde notaris te zien.

BOELGOED

Op RAPENBURG onder Huizum, op ZATURDAG den 31sten DECEMBER 1814, des morgens ten 9 uren, ten overstaan van den notaris Mr. J. C. BERGSMA Jz.

Van eene party op Stam staande YPEREN-, ESSCHEN-, APPEL-, PEER- en PRUIMBOOMEN, enz., enz.

§ § Een ieder die iets te vorderen heeft, van wylen mejufvrouw *STA NOTEBOOM*, overleden te Leeuwarden, wordt verzocht, daarvan aangave te doen, ten kantore van den notaris J. C. KUTSCH aldaar, voor den 10den JANUARY 1815.

Mr. D. SURINGAR, notaris te Beetsterzwaag, zal, publiek by strykgeld, verkoopen:

Eene groote en sterke HUIZINGE, waarin gedurende lange jaren eene BIERBROUWERY, met veel succes is gedreven, laatst bewoond door *Klaas Faber*, staande op de Gordyk, boven de Sluis, aan het Water, gequoteerd met no. 223, voorzien van een Voorkamer, ruime Gang, Kelderkamer, Brouwery, Moutery en Bierkelder, alles extra groot en ruim. — Een SCHUUR met Paardestal en Koestallen voor 12 KOEYEN; voorts genoegzame ruimte tot berging van HOOI en TURF. — Achter hetzelve een TUIN met een ruim BLEEKVELD. —— Hebbende ten Noordoosten de Compagnons Vaarts gerechtigheid, ten Zuidoosten *M. Z. J. van Leer*, ten Zuidwesten derzelve, cum sociis; ten Noordwesten *Pieter Hendriks* erven. —— Kunnende de Kooper de BROUWERS-GEREEDSCHAPPEN, zoo by het verkiest, op Tauxatie overnemen.

Wie gadinge maken, kunnen komen, op WOENSDAG den 4den JANUARY 1815, des namiddags ten 2 uren, op de Gordyk, ten huize van *GERBEN DOUWES STIEMSTRA*.

De EIGENAREN zyn voornemens, in het laatst van JANUARY of begin van FEBRUARY aanstaande, publiek, in perceelen te doen inzetten en daarna te verkoopen:

Ruim honderd à honderd-en-vyftig-duizend vierkante roeden HOOGE VEENEN, waarvan de Ondergronden na de Aftoving ter Cultuur kunnen worden bereid, alle gelegen in de buurschap Arrien, gemeente Ommen, in de provintie van Overyssel, aan de nieuws aangelegde Vaart over Hasselt naar die Veenen, welke Vaart tot in gezegde Veen zelve bevaarbaar is voor groote Schepen, met staande Masten en gaande vyf Voeten diep; zullende de dag der Verkoop nader worden geadverteerd.

EEN SMIDS KNECHT, zyn Handwerk in BOERE-WERK verstaande, een dienst benoodigd zynde, kan van stonden aan werk bekomen, by *WILLEM EISES FABER*, mr. Smid, te Makkum.

Men doet weten, dat den 31sten DECEMBER 1814, des morgens ten elf uren, in de Raadkamer der Regtbank van Eersten aanleg, voor het arrondissement Sneek, zitting houdende op den Raadhuize aldaar, zal worden overgegaan, voor den heer en mr. B. A. VAN HYLCKAMA, als by vonnis dier Regtbank, in dato den 29sten juny 1814, benoemden Commissaris, tot de voorlopige toeschatting op afkondigingen

Ter requisitie van *Ulbe Johannes Hannema*, huisman te Wommels, *Jan Johannes Hannema*, boere knecht onder Hylaard, en *Aafke Johannes Hannema*, boerin te Hoins, als erfgenamen ab intestato, ieder voor een zesde gedeelte, van de nalatenschap van *Johannes Sjoerds Hannema* en *Romkjen Ulbes*, in leven echte lieden, te Oosterlittens.

In tegenwoordigheid van *Jan Hannema*, koopman te Harlingen, als Voogd over *Klaaské Johannes Hannema*. *Fedde Riemers van der Meulen*, koopman te Oosterlittens, als Vader en Voogd over zyne minderjarige kinders, in echte verwekt by *Anke Johannes Hannema* — *Antje Laurens Posthumus*, gesterkt met haar man *Paulus Obbes Feenstra*, te Dronryp, als Moeder en Voogdesse over *Laurens Sjoerds Hannema*, in echte verwekt by *Sjoerd Johannes Hannema* en *Douwe Idzes Cuperus*, te Winzum, als Voogd over de minderjarige kinders van wylen *Sjoerd Johannes Hannema* en *Idske Douwes* mede erfgenamen ab intestato van *Johannes Sjoerds Hannema* en *Romkjen Ulbes*, of althans behoorlyk geroepen zynde.

Van eene HUIZINGE en ERF, cum annexis staande en gelegen te Oosterlittens, gequoteerd aldaar met no. 94; hebbende tot naastlegers, ten Oosten de Pastory; ten Westen het Schoolhuis; ten Zuiden *Doeke Jans*, en ten Noorden de Kerk.

Men vervoege zich, om narigt te bekomen, by mr. B. HAGA, te Sneek, welke de requiranten in dezen tot hunnen Procureur hebben aangesteld.

Men doet weten, dat den 31sten DECEMBER 1814, des namiddags ten drie uren, in de Raadkamer der Regtbank van Eersten aanleg, voor het arrondissement Sneek, zitting houdende op den Raadhuize aldaar, zal worden overgegaan, voor den heer en mr. *W. Meurs*, als by vonnis van den 16den mei 1814, door gemelde regtbank benoemden commissaris, tot de voorlopige toeschatting op afkondigingen.

Ter requisitie van *Jorrit Willems Jorritsma*, koemelker, *Tije Willems Jorritsma*, gesterkt met haren man *Rombertus Rader ma*, bakker, en *Attje Hendriks Wieland*, gesterkt met haar man *Jan Bonnes Wielinga*, touwslager, alle te Sneek, als erfgenamen van *Willem Jorrits Jorritsma* en *Attje Folkerts Bruinsma*, in leven echtelieden te Sneek.

In tegenwoordigheid van *Jacob Bink*, bakker, als voogd over zyne minderjarige kinderen, by *Tiske Willems Jorritsma* in echte verwekt, *Marten Annes de Boer*, koffyschenker, als voogd over zyne minderjarige kinders, by *Sytske Willems Jorritsma* in echte verwekt, en *Douwe de Jager*, als voogd over de minderjarige kinderen van wylen *Antje Willems Jorritsma*, in echte verwekt by *Hendrik Klazes Weiland*, alle te Sneek, en mede erfgenamen van wylen *Willem Jorrits Jorritsma*, en *Attje Folkerts Bruinsma*, of althans behoorlyk geroepen zynde.

Van eene HUIZINGE, SCHUUR en ERF, cum annexis, staande en gelegen op de Oosterdyk, te Sneek, gequoteerd wyk 10, no 14 en 15, door *Jorrit Willems Jorritsma* bewoond.

Men vervoege zich om narigt te bekomen, by mr. *B. Haga*, te Sneek, welke de requiranten in dezen tot hunnen procureur hebben aangesteld.

Mr. JAN DANIEL VAN DER PLAATS, openbaar notaris te Leeuwarden, als daartoe benoemd by vonnis van de Regtbank van eersten Aanleg, zitting houdende te Leeuwarden, van den 26sten APRIL 1814, presenteert, publiek by verhooggeld, te verkoopen:

I. Een HUIS en ERVE, staande op de Kelders, te Leeuwarden, gequoteerd letter A, no. 23; door *Tækje Douwes de Haan*, weduwe *Dirk Anjema*, als eigenaarsche bewoond, den 12den MEI 1815 te aanvaarden. Waarop geboden is *f* 2900 - 0 - 0.

Deze verkoop geschied ten verzoeke van *Tækje Douwes de Haan* voornoemd, als eigenaarsche, voor de eene helft, en *Willem Wink*, deurwaarder by de Regtbank van eersten Aanleg, te Leeuwarden, en aldaar woonachtig, als toeziende voogd over *Hendrik*, van beroep boekbinder, *Antje*, hoetjemaakster, *Dominicus*, *Aukje* en *Trantje Anjema*, zonder beroep, minderjarige kinderen en erfgenamen van hun wylen vader *Dirk Anjema*, voor de andere helft.

Nog zal dezelfde NOTARIS, alsdan tenzelfden tyd en plaats, presenteren te verkoopen:

II. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen op de Grachtswal, by Leeuwarden, gequoteerd letter L, no. 26; door *Sanneke Jelles*, weduwe *Tjepke Ates* cum soc., als eigenaarsche bewoond, den 12den MEI 1815 te aanvaarden. Waarop geboden is *f* 1350 - 0 - 0.

III. Eene WONING, staande op het Noordvliet, by Leeuwarden, gequoteerd letter M, no. 119; thans door *Haye Egberts* als huurder bewoond. Waarop geboden is *f* 485 - 0 - 0.

IV. Eene KAMER, op het Noordvliet, by Leeuwarden; door *Roelof Laagmans* als huurder bewoond, gequoteerd letter M, no. 120. Waarop geboden is *f* 199 - 0 - 0.

V. Eene KAMER, op het Noordvliet, by Leeuwarden; door *Molle Hayes* als huurder bewoond, gequoteerd letter M, no. 121. Waarop geboden is *f* 219 - 5 - 0.

VI. Eene KAMER, in het Ruiterskwartier, in de Blaauwepoort, te Leeuwarden, letter D, no. 168; door de weduwe *Anthoon Hogenhuizen* bewoond. Waarop geboden is *f* 207 - 0 - 0.

Alle 4 laatste percelen den 12den MEI 1815 te aanvaarden.

VII. Eene STOEL, in de Groote Kerk, te Leeuwarden, by de Bank der Weesdiakens, letter C, no. 7, direct te aanvaarden. Waarop geboden is *f* 14 - 0 - 0.

Wie hier aan gadinge maakt, kome, op MAANDAG den 9den JANUARY 1815, by de eindelyke toewyzing, des namiddags ten 3 uren precies, ten huize van de weduwe *FEDDE van der VEEN*, in de Valk, te Leeuwarden, en koope op condities alsdan voor te lezen, en intusschen te vernemen by gemelden notaris.

De openbare notaris G. WILHELMY, te Bergum, zal, op KOPPERMAANDAG den 9den JANUARY 1815, des namiddags ten 3 uren, ten huize van *JAN WADMAN*, kastelein te Bergum, by strykgeld, presenteren te verhuren, voor vyf jaren:

Navolgende Vastigheden, behoorende aan *Andries Goslinga*, gelegen te Bergum, in Noordermeer, als:

I. Een HUIS en SCHUUR, HIEMINGE en HOVINGE, by *Rindert Kooistra* bewoond.
II. Onderscheiden stukken BOUWLAND, zamen groot 12 lopenstal.
III. Vier SCHARREN, het Bergumer Gemeenschar.
IV. Acht mad MIEDEN, in onderscheiden Stukken, in de Yldobben, de Warren, en op de Struiken gelegen.

En dan nog zal DEZELVE NOTARIS, by strykgeld, verkoopen:

Diverse percelen zoo Eken, Elsen, Birken als ander KAPHOUT, te Bergum, Suawoude, Garyp, Kuikhorne en elders gelegen; by billetten nader omschreven.

De openbare notaris G. WILHELMY, te Bergum, zal, op MAANDAG den 16den JANUARY 1815, des namiddags ten 3 uren, ten huize van *JAN WADMAN*, kastelein te Bergum, by strykgeld, presenteren te verkoopen:

Navolgende Vastigheden, gelegen te Bergum, by *Jelte Lolles Kloosterman en Vrouw*, als eigenaars wordende bewoond en gebruikt, als:

I. Eene HUIZINGE en SCHUURE, met TUIN en PLANTAGIE, in het Klooster, zynde no. 141.
II. Een best Stuk BOUWLAND, aldaar, groot ruim 2 lopenstal, zynde een uitgeroeide Hovinge.
III. Een DITO, daar naast, *HET EEKHOUT*, groot 4 pondematen.
IV. Een DITO, daar achter, *HET EEKHOUT*, groot 2 pondematen.
V. Een schoone Kamp GREIDLAND, achter de Nieuwestad, groot 4 lopenstal.
VI. Vier mad VENLAND, daar achter.
VII. Een Stuk BOUWLAND, tusschen Dyken, *DE LANGE PULT*, groot ruim vier lopenstal. En
VIII. Een Stuk van vier mad MIEDEN, *DE ZWARTE VENNE*, aan de Kuikhorner-Vaart.

De notaris J. RUARDI, te Sloten, presenteert, op DONDERDAG den 12den JANUARY 1815, des namiddags ten twee uren, by de finale toewyzing by den kastelein *KASPER ROELOFS de JONG*, by verhooggeld, veilen:

Eene deftige, fraaije en welbetimmerde HUIZINGE, BLEEKVELD en ERF, met een ACHTERUIT op het Bolwerk cum annexis, staande en gelegen aan de Oostkant van het Diep, te Sloten, zynde gequoteerd met no. . .; voorts zoodanig invoegen by *Hendrik Rinderts Wyma*, als huurder wordt bewoond en gebruikt. Kunnende de bovengemelde Huizinge op den 12den MEI 1815 vry van huring worden aanvaard; alles breeder in de billetten vermeld.

De notaris J. RUARDI, te Sloten, zal, op DONDERDAG den 12den JANUARY 1815, des namiddags ten twee uren, by de finale toewyzing, ten huize van *MARTEN JACOBS VISSER*, kastelein te Sloten, publiek, by verhooggeld, presenteren te verkoopen:

Eene deftige en zeer royale HUIZINGE en HERBERG cum annexis, staande en gelegen te Sloten, voorzien van drie Kamers, Paarden-stalling en verdere commoditeiten, *HET WAPEN van de ZEVENWOUDEN* genaamd, waarin een lange reeks van jaren die affaires met veel succes is uitgeoefend; voorts breeder by billetten omschreven. — Zynde dezelve intusschen ook uit de Hand te Koop; adres by den notaris voornoemd.

DEZELVE NOTARIS zal, op ZATURDAG den 31sten DECEMBER 1814, des namiddags ten twee uren, by de finale toewyzing, ten huize van de kastelein *MARTEN JACOBS VISSER* bovengemeld, publiek, by verhooggeld, veilen: Een-en-dertig-een-tweede pondematen kostelyk GREIDLAND, gelegen onder de Jurisdictie van de Stad Sloten, in vier: onderscheidene stukken of percelen; als breeder by billetten omschreven.

DEZELVE NOTARIS zal, op VRYDAG den 30sten DECEMBER eerstkomende, des namiddags ten twee uren, by de finale toewyzing, ten huize van den kastelein *MARTEN JACOBS VISSER* meergemeld, publiek, by verhooggeld, veilen:

I. Eene deftige, zeer royale en voor weinige jaren nieuw gebouwde HUIZINGE, TUIN en BLEEKVELD cum annexis, staande en gelegen aan de Westkant van het Diept, te Sloten, zynde gequoteerd met no. 60; zoodanig en invoegen by *Antje Jacobs*, weduwe *Wiebe Hendriks*, als eigenaarsche wordt bewoond en gebruikt.

II. Eene dito, fraaije en welbetimmerde HUIZINGE, BLEEKVELD en ERF cum annexis, staande en gelegen aan den Oostkant van het Diept, te Sloten, zynde gequoteerd met no. 10; voorts zoodanig en invoegen by *Hidde Ulbes van der Wal* cum uxore, als huurders worden bewoond en gebruikt. ——— Kunnende de Landen op ST. PETRI, en de Herberg en Huizingen op den 12den MEI 1815 vry van huring worden aanvaard; alles breder in de billetten vermeld.

NB. NB. NB. Te HUUR: Drie heerlyke ZATEN en LANDEN, gelegen te Bozum, waarvan twee by *D. T. Bruinsma*, en een by *H. Buscher*, in gebruik, MEI 1815, vry te aanvaarden; te bevragen by den eigenaar den Hoog Wel Geboren Heer *W. H. van Asbeck*, boven de jufvrouw de wed. *N. Kesselaar*, by de Kettingbrug, te Leeuwarden.

NB. NB. NB De ondergeteekende, met de grootste verwondering in het Byvoegzel der Leeuwarder Courant van VRYDAG den 25sten NOVEMBER ll., gelezen hebbende een advertentie van een verkoop op rechterlyk gezag, ten haren huize, achter de Hoven; verklaart door deze, dat zulks onwaar, niet gebeurd is, nog ook niet gebeuren zal, maar zoodanig advertentie beschouwd moet worden, als, was het mogelyk iemands fatsoen en crediet, daar door te benemen.

LEEUWARDEN, den 15 december 1814.

A. VAN ASBECK, achter de Hoven, by Leeuwarden.

De AFBRAAK van een HUIZINGE en SCHUUR te Jelzum, by de Buitenplaats van den Heer G. J. van Wageningen, met drie binten hoog op Stylen 23 voeten, wyd in de Legerbalken 29 voeten, laag in de Draghouten 50 voeten, en 13 KOESTALLEN met 5 PAARDENSTALLEN, zal, by strykgeld worden verkocht, ten huize van *OEDS DIEMERS* weduwe, by Leeuwarden, op MAANDAG den 2den JANUARY 1815, des morgens ten 10 uren. Nader onderricht by Mr. D. FOCKEMA, op den Ewal.

T. T. HOEKSTRA, Hengsthouder, te Marssum, maakt door deze, aan zyne begunstigers bekend, dat het HENGSTEBIER zal gehouden worden, op WOENSDAG den 4den JANUARY 1815, des namiddags ten één uur, in de Herberg, te Marssum; wordende de belanghebbende alsdan verzocht, op tyd en plaats te compareren, om hunne Dekgelden te voldoen, en zyne uitmuntende Hengst de monstering te zien ondergaan.

JOH. VAN DER HEY, boekverkooper, te Amsterdam, geeft uit en verzendt alom:

I. W. A. OCKERSE, *Napoléontische Redevoeringen*, Eerste Tweetal, groot 8vo., met gegraveerde Titel en Vignet, *f* 1 - 16 - 0.
II. D. F. A. KRUMMACHER, *Katechismus des Bybels*, dat is: eene korte en duidelyke onderwyzing, aangaande den inhoud der H. Schrift ten gebruike der Christelyke Jeugd, met eene Voorrede van J. L. WOLTERBEEK, Predikant by de Hervormde Gemeente, te Amsterdam, 8vo, à 8 Stuivers.
III. W. GOEDE, *de Onzigtbare*, of de Goddelyke Voorzienigheid werkzaam in de lotgevallen der Menschen; een Historisch, Zedekundig en Godsdienstig Leesboek, Tweede Deel, met Platen, groot 8vo., *f* 3 - 10 - 0.
IV. J. L. EWALD, *Menschenbestemming en Levensgenot*, Zedekundige Voorlezingen, in den smaak van GELLERT's *Zedekundige Lessen*, Eerste Deel, groot 8vo., *f* 3 - 12 - 0.
V. ———, *Oorlog en Vrede*, uit het standpunt van den Christen beschouwd, groot 8vo., *f* 1 - 10 - 0.

Alle degenen, die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zyn aan den boedel van wylen ALBERTUS BELKMEER, commissionair, onlangs te Grouw overleden, gelieven hunne opgaven te doen uiterlyk vóór den 16den JANUARY 1815, aan den heer *J. ZEEMAN*, Commies ter Recherche, te Workum.

UIT DE HAND TE KOOP, om op den 12den MEI 1815, of ook eerder, te aanvaarden: Eene groote en neringryke HUIZINGE, staande op de Korenmarkt, te Leeuwarden, waarin zedert meer dan 80 jaren, eene zeer beklante Zilversmids affaire is geëxerceert, met WINKEL GEREEDSCHAPPEN, Goud, Zilver, en alles wat daarby behoorende is. —— Nadere informatien, by mr. J. C. BERGSMA, Jz, notaris, op de Deinumer Zuirmarkt, te Leeuwarden.

Uit de hand te koop, eene HUIZINGE, naast het *Groninger Wapen*, op den hoek van de Koningstraat, zynde lett. B, no. 55, te Leeuwarden; te bevragen by *J. Buisman*, op het Noord-Vliet lett. M, no. 12, by Leeuwarden.

Te koop of te huur, een HUIZINGE en BAKKERY, op het Plat te Franeker, op aanstaande MEI of eerder te aanvaarden; te bevragen by *Jan R. Koopmans*, te Ylst.

Twee BAKKERS-KNECHTEN, waarvan ten minsten een het Klein- en Brood-Bakken zeer goed verstaande, en genegen zynde te werken, kunnen op MEI aanstaande werk bekomen, by *JAN JANS*, Meester Bakker, te Sparnum.

Een ZILVERSMIDS-KNECHT, werk begerende, kan op aanstaande mei of eerder werk bekomen, (mits van een goed gedrag,) by *D. H. de Boer*, te Sneek.

EEN KUIPERS KNECHT, [illegible] werk [illegible] op aanstaande MEI of eerder, vervoege zich in persoon of met gefrankeerde brieven; by de weduwe *J. BRUINSMA*, op het Klein Schavenek, te Leeuwarden.

Te LEEUWARDEN by de weduwe D. R. SMEDING en M. KOON.